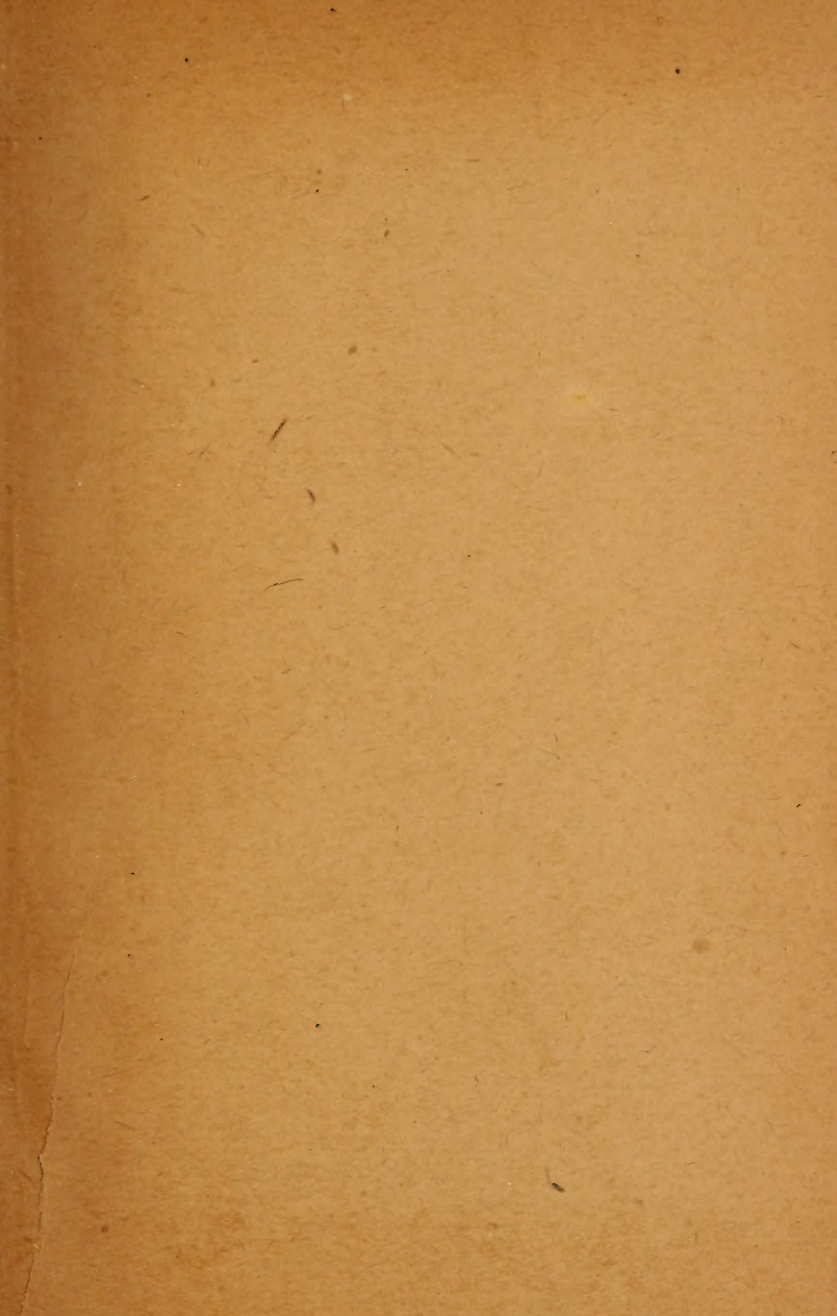

3 1761 04609079 1

108	מִן הַמִּצְרַיִם הָעִבְרִי
109	תְּפִלָּה בְּקֶרֶב
110	יְהִי רִצּוֹן
112	בִּזְכוּת רִסְיֵי-רֶגְלַי אֶחָד,
113	מִוֹלַדֶּת פֶּתְאוּם
114	אִמִּי בְּתַכְלַת-הַשָּׁמַיִם
115	תְּפִלְתִּי
116	זָכַר נָא לִי יי

לְתַנּוּבוֹת וּלְבִשּׁוּרוֹת

119	אֶפְרָיִם
122	חֲנֻכַּת הָאֲהָבָה
123	יְגוֹן הָעֲלָמוֹת קְדוּשׁ
124	שִׁיר תְּנוּבָה
125	צִלְלִים, בְּתִי, צִלְלִים
127	הָאֲגָדָה הַחֹרֶת
128	מִשְׁכִּינִי נָא, מִשְׁכִּינִי
129	תְּאִמֵּי נֶפֶשׁ
129	תְּנִי לִי נֶפֶשׁךָ
130	שְׁתֵּי עֵינַיִם מַחְלִיקוֹת
131	כְּתֵם-בִּשּׁוּרָה
132	שֵׁם, בֵּין קְדוּשֵׁי בְּתוּלֶיךָ
134	צִיָּאָה
135	עַל כֶּסֶף הַמְּאוּמָה
136	וּבְחֹשֶׁשׁ בְּרָאשֵׁי
137	לֶךְ שֹׁכֵב
137	בְּנֵי אֱלֹהֵי
138	קְרִיאַת-שְׁמַע

76	וְעֵתָה
77	תְּשׁוּבָה
78	שְׂגֵעוֹן, שְׂגֵעוֹן
79	וְאַחֲרֵי הַשְּׂגֵעוֹן
79	בְּדֶרֶךְ
80	נִשְׁמָתִי
82	מַחֲשַׁבְהָ שׁוֹשְׁנִית
84	הַצּוֹת
85	וּמוֹתִי, מוֹת נְחִלֵי-עֶדֶן,
86	לְנִבְיָאֵתִי
87	אִשְׁמָנִים
88	וְיִשׁוּב אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה
89	הַכְּנַעַה
92	נְזִיפָה
92	וְשִׂאוֹל אֵל תְּשִׂאוֹ
93	צֶעַר
94	דְּמָמָה
95	אֶפֶס
96	אֵינְ סוּף

לְב אִמִּי

99	הַחֹרֶת
102	זוֹ נֶפֶשְׁךָ
103	תְּפִלָּה קְצֵרָה
104	אִמִּיתִי הַדְּסָה
105	שְׁתֵּי נִשְׁמוֹתֵי
106	בְּנוֹתֵינוּ הָעֵתִידוֹת
107	לְפַעֲמִים

תוכן:

77		77	
	בן העתיד	3	קרום עורון
45	בהיכל		בנשיקת השחר
47	תעודה		מקור תנוכתנו הנרדם
48	אלן גורלי	7	וכזאת עיד לא היתה
49	אנכי ואתם	10	כואי וצאתי
50	בחשאי, שירת	11	בתנומה עלי צוק
51	אחרי מטתי	14	הכלי לדת חיים
52	ועמי מרצחי החלומות	16	כי לי אתם
54	כהונתי	17	ערים נכחדות בעקבותי
55	עת להשות	19	קדחת המוח
56	מסירת מודעה	20	בתוך לבי
62	כי לכך נוצרתי	21	אנכי הרוואה
63	באין תשובה	22	שבועתי
64	איזה ימים	23	ואמר לי אמרו
65	המשתרכב הטמא	26	בן כשר וטרפה
66	טהרה	29	ומקברי אז אעלה אליכם
67	גשמים	30	גלות השכינה
68	בן העתיד	31	לי לבב
69	כחותי נבוכים	32	ושם הרחק
70	אתם	34	בשם אל אור החסד
71	ואני קו הזמנים	35	בשורה
72	ולבכות מנשק אנכי	36	חידת עזו לכבכם
73	לרון, לרון ולרון	38	למנשקי השבט
74	הידר!	39	
75	ספר היצירה	41	

קְרִיאַת־שִׁמְעַ.

וּבַעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַל רֵאשֵׁי הַלּוֹם הַנְּשִׁיקָה.
 אִז לְפִי בִי מִזְמֹם הַדְּאֶהְרִית אֶטְגֹּסֵם.
 וּבְעֵינַי רְסִיס־דְּמָעָה עֲדִינָה מִתְנוֹסֵם.
 וְאֲנִכִּי אִישׁ־קָדָם מֵאֶרֶץ־עֵשׂ עֲתִיקָה.

הָאֶתְמוֹל הִנְסַפֵּד לֹא יִתְבַּע אֶת עֲלֻבוֹנוֹ.
 וְלִתְוִגְתִּי אִז אֲשַׁלַּח גִּט־פְּטוּרִין בְּמִין־שִׁירָה.
 וְהַפֵּל אִז: אִין־תּוֹכֵן וּפְטָפוּט וְאֶמְרָה:
 הַתְּבַל וְהָאָדָם עִם כָּל עֲצָמוֹ וְהַמוֹנוֹ.

וְהֵי הָאִין לִי כֹל, וְקוֹיִם וְתִלִּי־נְקוּדוֹת
 וְעֵינַיִם מִתְנַמְנְמוֹת וְחִיּוּד שׁוֹכְבֵי־קֶבֶר,
 הַנוֹטִי־נֶצַח, רַעְמָסֵם, אֲזִירִים וּפְטָה —

קְדוּשַׁת טוֹמְאוֹת־זָרוֹת וְזִמְרוֹת שְׁלֹש־סְעוּדוֹת,
 שִׁיר־הַשִּׁירִים, קַבְלָה, קְדִישׁ, אֲנִי הַגָּבֵר . . .
 וְלִבִּי לִי קוֹרֵין: זֹו קְרִיאַת־שִׁמְעַ.

לֵךְ שָׁבָב.

ובכזוב לך מעין התשוקות :

לך שָׁבָב.

אז חטאות נעוריה הנפים

נמחו כעב.

ואביב כל אהבה נרקבה :

הדחלום.

ובכזוב לך מעין התשוקות :

שָׁבָב ודום.

1906

בְּנֵי אֱלֹהֵי.

ועינינו התהומיות את זו לזו משתפכות :

כל העולם אז זך.

וטמא אז כל קרב לקדושה הנפלאה,

והדור אינו ראוי לך.

ובמצאי דמיה משפתיה הרעננות :

כל העולם אז חי.

וברחי ספירותיו ענג אז יתענג

על בריותיו אדני.

1909

וּבְחֻשֵׁי בְּרָאשֵׁי * * *

וּבְחֻשֵׁי בְּרָאשֵׁי : הִפְיַעִי לִי בְּחֻלּוֹמֵי,
 הִחְלִיקֵי אֶת לִבִּי, וְהַפִּיטֵי וְדוֹמֵי ;
 תִּנְיֵי לִי שְׁתֵּי עֵינֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת, הִיהוּדִיּוֹת,
 הָאֲצִילֵי עָלַי חֶסֶדְךָ, חֶסֶד אִם-הַפְּרִיּוֹת,
 וְנִשְׁקֵי אֶת נַשְׁמָתִי, וְאֶת עֵינֵי עֲצוּמֵי,
 וּבְחֻשֵׁי בְּרָאשֵׁי : הִפְיַעִי לִי בְּחֻלּוֹמֵי.

וּבְחֻלּוֹךְ לִבִּי שׁוֹלֵל לְקַרְבוֹת-עַד פְּפִירִים ;
 הַשְּׁפִיבֵנִי נָא בְּחֻקְךָ וְשִׁירֵי לִי שִׁירִים ;
 וְאֲמַרֵי לִי : פְּתֵנִי, יִשְׂכַח נָא כָּל-מְלַחְמָה,
 וּזְלַתִּי הַכֹּל הַכֹּל, כָּל עַלִי-אֲדָמָה ;
 רָאָה : שְׁנֵי אִישׁוֹנֵי מְנוּחַת-עַד מְזֻהָרִים —
 וּבְחֻלּוֹךְ לִבִּי שׁוֹלֵל : נָא שִׁירֵי לִי שִׁירִים.

וּבְגִפּוֹל עָלַי תִּרְדָּמָה : שְׁבִי נָא לִימֵנִי,
 שְׁבִי כְּצֶל-אֲמָתִי וְחֶרֶשׁ שְׁמֵרֵנִי ;
 לְחֻשֵׁי לִי חֻלּוֹמוֹת, פְּסִינֵי בְּכַנְפֶיךָ,
 הַמְּטִירֵי עָלַי זֹהָר מִנְּפִישֶׁךָ, מֵעֵינֶיךָ,
 שְׁמֵרֵנִי כְּצַפּוֹרָה, וְעַל גִּפְשֵׁי הַגִּינֵי,
 וּבְגִפּוֹל עָלַי תִּרְדָּמָה : שְׁבִי נָא לִימֵנִי.

עַל בְּסֵא הַמְּאוּמָה.

וְאֵת רֵאשֵׁי הַשְּׂבֹר מְשִׁירָה
 שׁוֹם בִּי אֲשִׁימָה בְּבִפְדִי :
 לְמְאוּמָה אֲשֶׁתִּפְדֶּה.

מְשִׁדֶּה-קָרֵב הַהֲלוּמוֹת נְמִלְטָה
 אִזְ נִפְשׁ יְהוּדִית עֵתִמְקָה
 לְמִקְלִט־הַנְּשִׁיקָה.

לְבִירוֹעַד, צְהוּק־אִשָּׁה, עֵינ־פְּרָחָה
 עִם צְבָאוֹת הַהֲלוּמוֹת-הַפְּגַע
 נִלְחָמִים לְרַגַע.

וּמְהֵנּוֹת, וּפְגָעִים וְצָרוֹת,
 וּסְפָקוֹת, וְיִפְעוֹת וְצִלְלִים
 בִּי יִפְלוּ הַלְלִים.

וְנִפְשֵׁי כְּמִלְכַת-הָאֵין
 הַנְּפִשׁ הַיּוֹמָמָה וְסִתּוּמָה
 וְלֹא תִדַע מְאוּמָה.

1907

וְהַדּוֹר הַקָּם לְתַחִּיהָ
 מִתּוֹךְ תְּנוּבַת אֲהַבְתֵּנוּ.
 הָרֵשׁ יְרוֹן : אַח, אֲשֶׁרִיכֶם,
 יְקוֹד יְרוֹן : אַח, אֲשֶׁרִיכֶם,
 אֲשֶׁרִי דְמָכֶם וְאֲשֶׁרִיכֶם,
 אֲשֶׁרִי הַדָּם שְׁלוֹ בָךְ.

1908

צוֹאָה.

וְהָאִישׁ הַיּוֹדֵעַ הַלְּבִינְךָ כְּמוֹנִי
 כְּנִשְׁיָקְתוּ הָאֲחֵת :
 הוּא יִנְחַל אֶת רֶטֶט־שִׁדְיֶךָ הַטָּהוֹר
 בְּרַדְתִּי הַשְּׁחֵת.

וְהָאִישׁ הַיּוֹדֵעַ כְּמוֹנִי הַכְּנִיעַ
 אֶת סַעְרוֹת דְּמִיָּךְ :
 הוּא יֵשֵׁב עַל כֶּסֶאֱי בְּתוֹךְ עוֹלְמוֹתֶיךָ.
 הוּא יִבֵּא עֲלֶיךָ.

1908

פְּלֹאֲי־רָם וּבְרִית אֵל-בּוֹרָא,
 אַהֲבַת בְּרִיּוֹת שׁוֹתֵי-זֶהר,
 שְׁלֹא רָאוּ עוֹד מֵעוֹלָם,
 שְׁלֹא חָיו עוֹד מֵעוֹלָם,
 שְׁלֹא נִשְׁקוּ עוֹד מֵעוֹלָם
 פֶּה בְּגִלּוֹת הִלְזֹאת.

וְחַת־שׁוֹקָה, זֹאת הַמְתוֹקָה,
 הַשׁוֹפְעַת בְּעֶצְמוֹתַי :
 בְּגִזְעֵדְנָה שָׁם אֲצִיְתָה,
 בְּלֶבֶב גִּנְדָּה שָׁם אֲצִיְתָה,
 מִיֵּטֵב גִּפְשֵׁךָ שָׁם אֲצִיְתָה,
 מִיֵּטֵב חַיֵּי יוֹנְתֵי-תוֹם.

נְטֵיעֵי חֲדָנֹת דוֹר בְּנֵה-הוֹרֵינִי,
 פְּרֵי הַלּוּלֵי תִקְוַתְנוּ
 אֲשֶׁע אֵל תוֹךְ בְּתוּלֵיךָ,
 רְסִיסֵי טוֹהַר בְּתוּלֵיךָ,
 קַדְשֵׁי-קִדְשֵׁי בְּתוּלֵיךָ,
 חֲדָנֹת-תִּבְלִי-וְאֹדְנֵי.

שָׁם, בֵּין קוֹלֵי בְּתוּלֵיךָ.

וּבְנוֹ-עֲדָנוּ שָׁל לְבַתְּךָ.
 וּבְלֵב בְּזוֹחַמֵּדוֹתֶיךָ
 כְּשֶׁר-שָׁל-פְּדָחִים שָׁם אֶתְרַפֵּק.
 כְּשֶׁר-שָׁל-עֲצָלוֹת שָׁם אֶתְרַפֵּק.
 כְּשֶׁר-שָׁל-תַּנּוּבָה שָׁם אֶתְרַפֵּק.
 וּלְבַרְבוֹתֵי אֶתְנֵן צוֹ.

כָּל נְשִׁיקוֹת אֵשׁ בְּזֶמְזוֹרְחֵי
 שְׁפֵי רוֹתְחוֹת בְּיָם-שָׁל-בְּרָכָה.
 אֶשְׁלַח בָּךְ לְסֵם-שָׁל-חַיִּים.
 אֶרִיק בָּךְ לְסֵם-שָׁל-חַיִּים.
 דְּשֹׁן-פְּרִיָה, סֵם-שָׁל-חַיִּים.
 סֵם-יְבוּל-שִׁירָה, וַיְבוּל-אוֹר.

בְּרַפְת־זְכָרִים כֹּה בְרוּכָה.
 שְׁפַעַת-אַהֲבָה כֹה קְדוּשָׁה:
 לֹא נִבְרָאָה לְשַׁעֲשׁוּעִים.
 לְגַעְגּוּעִים, לְשַׁעֲשׁוּעִים.
 לְגִיל-יּוֹנִים, לְשַׁעֲשׁוּעִים.
 הִיא לֹא נִתְּנָה בְּשִׁבִיל חֵן.

רְחוּקִים הֵם הַחַיִּים מִמּוֹנֵי עַד אֵין-חֶקֶר
 וְאַנְכִי אֶחֱפָקֶם בְּאַהֲבָה אוֹ בְשֹׂאֵט.
 הַפִּיטִי נָא בְעֵינֵי, בְעֵינֵי נְבִיא-שְׁקָר,
 וַתֵּנִי עָלַי הוֹתֵמֶךָ הַטְּהוֹר:
 זִירְעִינֶךָ הַנְּאֻצֵּל מִקְדוּשַׁת יְגוֹן-עַד.

1911

כֶּתֶם-בְּשׂוֹרָה.

וּבְאַהֲבַת הָרוּמָמוֹת אֶבְרָךְ שְׁנֵי שְׂדֵיךָ,
 שְׁנֵי הָרִי-תְנוּבָתְךָ:
 בְּרוּךְ הוּא הַכֶּתֶם, הַמְּבַצֵּבֵן עֲלֵיהֶם,
 עַת אָבֹא לְקַרְאֲתְךָ.

בְּרוּךְ הוּא הַכֶּתֶם: שׁוֹשׁוּן-אֲכִיב־חַיִּים,
 הַמְּלֵא זִירְאוֹרָה;
 בְּרוּךְ הוּא הַבְּרָק, בְּרַק אֶל-חַיִּי-רָגַע,
 הַמְּבַשֵּׁר הַבְּשׂוֹרָה.

1910

שְׁתֵּי עֵינַיִם מִחֲלִיקוֹת וּמִרְפָּאוֹת.

חֲלוּמוֹת מְטַשְׁטְשִׁים וְרַבְבוֹת לְבָטִים ;
 אֵלֶּה הֵם חֲיֵינוּ הַקְדוּשִׁים כָּל־כָּף.
 הַבִּיטִי גַּא בְּתוֹלָה, מִצְחִי מִלֵּא־קִמְטִים,
 גַּא שְׁלַחִי שְׁתֵּי עֵינַיִךְ, שְׂכִינְתֶךָ,
 וְהַחֲלִיקִי אֶת חַיֵּי בִּיגוּנְךָ הַרָךְ.

גַּא שְׁלַחִי שְׁתֵּי עֵינַיִךְ, יְגוֹן טְהַרְתִּי־לָךְ,
 הָעֵינַיִם פֶּה יִקְרוּת בְּעוֹלָם הַזֶּה.
 וְאוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁאֵין לוֹ פֶּה בְּחֶלְדָּה,
 זוֹלַת נֶפֶשׁ־עֲצָמוֹ הַמְזוּמָּרֶת,
 זוֹלַת רַעַשׁ דְּמִים וְאַרְשֶׁת הַפֶּה.

הַבִּיטִי גַּא בְּתַחֲנוּנָה, גַּם עֲצָמֵי זֶה אֶבְדִּיתִי
 וַיֵּאבְדוּ כָּל עוֹלָמֵי בְּזָרִם יַם־הַיָּם ;
 וְלִפְנֵי שְׁתֵּי עֵינַיִךְ אֶת גִּפְשֵׁי הַן פֶּשְׁטֵתִי
 וְאֶעֱמוֹד לְפָנֶיךָ בְּכַל־תּוֹמִי,
 בְּנֶפֶשׁ עֲרוּמָה שֶׁאֵין לָהּ שׁוֹם סוֹד.

תִּאֲמִיר־נָפֶשׁ.

וְאֵלֵי אֵל תִּבְקָשִׁי וְאֵלֵי לִי : אַתָּה.
 אֵל זָעִיר הַיּוֹשֵׁב וּמֹלֵךְ.
 וְלִבִּי אֵל תִּבְקָשִׁי וְלִבִּי לִי : אַתָּה.
 לֵב סוֹעֵר תִּמְרַנְּן־וְחוֹלֵךְ.

וְחַיֵּי אֵל תִּבְקָשִׁי וְחַיֵּי לִי : אַתָּה.
 וּבְהִרְבֵּךְ בְּרָאִים אֱלֹהֶיךָ.
 וְאוֹתֵי אֵל תִּבְקָשִׁי וְאֲנֹכִי זֶה : אַתָּה.
 בְּבִשְׂרֵךְ בְּאִישׁוֹן עֵינֶיךָ.

1910

תִּגְיִ לִי נֶפֶשׁךָ.

עֵינֶיךָ, שְׁעָרֶיךָ, חֲמֻדוֹת גִּוְךָ :
 מְתוֹקָה אַתָּה וְיִקְרָה ;
 נֶפֶשׁ נֶפֶשׁךָ גַּא לִי תִגְיִ.
 נֶפֶשׁךָ שְׂכַחָה בְרָה.

הַטְּבִיעֵינִי בַיָּם דְּמִיךָ,
 מִר אֲזַעַק לְקִרְאתֶךָ :
 תִּגְיִ לִי נֶפֶשׁךָ, נֶפֶשׁךָ תִּגְיִ לִי.
 תִּגְיִ לִי אֵת נִשְׁמָתֶךָ.

1908

מִשְׁכִּינִי נָא, מִשְׁכִּינִי.

רוּחַ קַל וְעֵלֹז חָרַשׁ מְרַעֵדנִי
וַיַּפְזֹר אֶת־הַלּוּמִי —
נָא שִׁכְבִּי לַהֲדוּמִי.

אִיזוֹ חֲזוֹת־קָשָׁה עֲבָרָה עָלַי הַיּוֹמָם,
עֵינַי נִפְשׁ מִבְּקִשְׁתְּךָ —
נָא פְרָשִׁי עָלַי רֶשֶׁת.

מְרַחֲקִים יַפְתּוּנִי לְעִזּוֹב אֹתְךָ נְצַח,
הַקְדִּישׁךָ לִיתוּמָה —
הַקִּימִי עָלַי הַיּוֹמָה.

נִפְשׁ אִשְׁה־סוּטָה קוֹרְאָת אֹתִי הֲרַחֵק
פְּרִי־חֲטָא גִיחוּת —
מִשְׁכִּינִי נָא בְּכַח.

אֹי וְאָבוֹי לָךְ : נְבוּאָה בִּי גּוֹצְצָת,
פְּנִשְׁיָקָה תַּחֲרִיבִינִי —
מִשְׁכִּינִי נָא, מִשְׁכִּינִי.

הַאֲנָרָה הַהַוֵּרֶת.

מַעֲשֵׂה בְרִיבָה אַחַת שִׁפְגָּעָה בּוֹ עַל הָרַבּוֹ,
 וּבְעֵינָיו הַחֹלְמוֹת הַבֵּיטָה לְפִי־תוֹמָה,
 וַיָּבֵא רוּחַ צוֹרֵב וַיִּפְשֵׁט אֶת־נִשְׁמָתוֹ
 וַיִּצְיֶנָה עֲרוֹמָה.

וַאֲיֹד־פְּסוּת וַאֲיֹד־פְּלִימָה הַתְּחַלֵּף אִי בַּחֲצוֹת,
 בְּזֶאֱפִי־וֹרְבָא הַלּוֹס־רִיחַ־הַנְּקָבָה,
 וַיִּשְׁפּוֹף שִׁירֵת־קָדִים מְלָכְבוֹ הַפְּתוּחַ,
 מִנְּפִשׁוֹ הַשׁוֹבְבָה.

וּבְבוֹקֶר לֹא־עָבֹת הַתְּעֵלֶף בְּעֵינָיִם,
 וּמַחוֹ אִי יָבֵשׁ וְנִפְשׁוֹ לֹא עוֹד־סָרָה,
 וַתִּבְאֶנָּה הָעֵלְמוֹת וַתַּעֲרֶנָּה אֶת נִשְׁמָתָן
 עַל גְּוִיתוֹ הַקָּרָה.

קָרַח נֹרָא בִּי מִתְּנַנֵּב,

נִטְפֵי־נֶקֶם מְרִים —

אֵל תִּירְאֵי שְׂוֹא וְהֶבֶל:

צָלְלִים, בְּתִי צָלְלִים.

אֵיזָה פֶּחַד, אֵיזָה רֶקֶב,

אֵיזָה חַיִּים בָּלִים,

אֶת, אֲנֹכִי, אֵלֵי — הַפֶּל:

צָלְלִים נֶחֱנוּ, צָלְלִים.

מִתִּירְעוּלִים שֶׁהִתְרַגְּזוּ,

קָמוּ מִן הַקְּבָרִים,

מִתִּים חֲרִים, נוֹגִים, קָרִים:

צָלְלִים, בְּתִי צָלְלִים.

אֶת תִּפְחָדִי, תִּזְדַּעְעֵי

חֲרָשׁ בְּמַסְפָּרִים . . .

אֹי לִי, אִם אֵל תִּזְדַּעְעֵי

הַדְּרוּ אֵל הַצָּלְלִים.

תִּנֵּי לִי שְׂפָתֶיךָ אֵל שְׂפָתוֹתַי,

פֶּן נִפּוּל בְּחֶלְלִים —

נְשִׁיקָה חֲמָה מִשְׂתַּפְּכֶת:

וְנָסוּ הַצָּלְלִים.

צָלָלִים בְּתֵי צָלָלִים.

הַיָּרֵחַ אֵט הַסְתַּתֵּר
בְּסִבְבָּ לַיְלֵה־הַיְעָרִים,
וְלִפְנֵינוּ וְלִאֲחֵרֵינוּ
צָלָלִים בְּתֵי צָלָלִים.

רוּחַ קָדָה מְתַלְחֶשֶׁת :
רְגָשֵׁי־לֵב אֲמָלָלִים ;
וּמַאֲזִיחַ מְרֻדָּק טָמֵא
נוֹסְעִים בִּי הַצָּלָלִים.

נִפְשֵׁךְ בְּתֵי נִפְשׁ תַּמָּה.
טְבוּלֵת־אֹר וְטָלָלִים,
וְאֲנֹכִי – אֵל תִּשְׁאַלֵּי
צָלָלִים בְּתֵי צָלָלִים.

מֵעֵן שִׁירֵי : מְקוּד־זֹהַר,
רִבַּת הַדִּדְהָרִים,
וְאֲבוֹתֵי הַזֵּה עֲשׂוּ
עִם אֲלֵי־הַצָּלָלִים.

שיר התנוּכה.

וְחַנַּן לֹא אֶתְחַנֵּן : הִבִּינִי אֶת הָאוֹת,
 בְּעֵינַי לֶךְ בִּי אֶקְרוּיִן, בְּקֶרֶן דְּמַעַת-עוֹז,
 וּמָלֵא אֲזוּ אֲנֹכִי פְּלִאִים שֶׁל הָאֱהָבָה,
 וּמָלֵא אֲזוּ אֲנֹכִי נְשִׁיקוֹת-אֲשֶׁר-וְזָעָה
 וְהִרְק אֲזוּ אֲרִיקָה בְּנִפְשֶׁךָ אֶת הַבּוֹם —
 וְקָרוּיִן לֶךְ בִּי אֶקְרוּיִן : הִבִּינִי אֶת הָאוֹת.

וְאַחַת בִּי נִשְׁקָתִיךָ : לְדַרְבָּךְ לֶךְ לְבִי
 וְאַחַת בִּי נִשְׁקָתִיךָ : אֵל תִּשְׁאַלֵּי לְשָׁמַי,
 אַחֲרַת אֲזוּ עַל הַרְבִּי שֶׁעוֹד לֹא רְאוּתִיךָ,
 אַחֲרַת, הַעוֹצְמֹת אֶת עֵינָה וְאֶת פִּיהָ,
 אַחֲרַת : מַעֲיֵן הַתּוֹם וְלֹא תִדַּע אֶת שְׁמִי,
 וְאַחַת בִּי נִשְׁקָתִיךָ : לְדַרְבָּךְ לֶךְ לְבִי.

יגון העלמות קרוש.

אֶהְבְּתִי : סִסְתֵּיִם לְכֹל נוֹגָה וְהִזְרָת.
בִּאֲנָה הָעֵלְמוֹת נִשְׁקָנָה אֶת נִשְׁמָתִי.
אֶת נִשְׁמָתִי הָאֲחֵרָת.

נִשְׁקָנָה אֶת מוֹרְשֵׁי הָרוּעֵדִים בְּתוֹךְ מַחִי
בְּשִׁבְלֶךְךָ בְּנוֹת־יגון, אֶפְשׁוֹט אֶת שְׂשׁוֹנִי :
בְּשִׁבְלֶךְךָ נוֹגָה אֲנִכִּי.

מוֹל עֵינֶיךָ הַלוֹטָה בְּחֵלוֹם־רֶךְ וְכֹל־צַעַר
לֹא אֲדַע לְדַבֵּר בְּכּוֹבֵד רֵאשִׁי־שִׁישִׁים :
מוֹל עֵינֶיךָ אֲנִי נַעַר.

אֵלַי יבא כָּל הוֹלֵם, וַיְגוֹנְךָ לִי עֲטָרָת.
בִּאֲנָה הָעֵלְמוֹת נִשְׁקָנָה אֶת נִשְׁמָתִי.
אֶת נִשְׁמָתִי הָאֲחֵרָת.

חַנּוּכַּת הָאֵהָבָה.

הִזְדַּאֲהַבְת אֲבוֹתֵינוּ כָּבֵר כָּבֵר פָּנָה :
וְאַנְחָנוּ נְחַדֵּשׁ אֶת הָאֵהָבָה הַנּוֹשָׁנָה.

הִלְכָבוֹת כָּבֵר יָבִישׁוּ וְתִיבֵשׁ הַנְּשִׁיקָה :
וְאַנְכִי אֲנִשְׁקֶךָ בְּנִשְׁקָה הָעֵתִיקָה.

וְדוֹרוֹת־חַיִּי־גְלוּת בְּסוּד הִתְנוּ אֲהָבִים :
וְאֵהָבְתִי־אֲנִי כֹל תִּדְעַ בּוֹשֶׁת־כְּזָבִים.

וְאֵהָבְת הָעֶבֶר בְּדַמְעוֹת מְלוֹכְלָכָה :
וְאַנְחָנוּ נִנְשֶׁק בְּשִׁשׁוֹן וּבְכֶרֶךָ.

וְנִשְׁיַקְת בְּנוֹת־גִּילָד נְכַלְמָה הִיא וְנִכְאָה :
וְאַתְּ תִּתְאַהֲבִינִי כְרַחֵל וּכְלֵאָה.

זִיו־אֵהָבְת אֲבוֹתֵינוּ כָּבֵר עֶבֶר וּפָנָה :
וְאַנְחָנוּ נְחַדֵּשׁ אֶת הָאֵהָבָה הַנּוֹשָׁנָה.

גא באי אלי חרש בקדושת תום־דמיון;
 בקדושת בת־יהודה. המפעפעעת פטל;
 נשקני בשפתיה נשקני בעיניה;
 וקדשי בי כל חשק, כל פה ואיל.

נשקני על לבבי וטהרי את האהבה.
 אהבת עס־התונה. הפלולה בקאב;
 תאות קדשי־חיים תהי גא זאת התאה.
 תאות אשר־וממה. איש חיי פל־לב.

נשקני גא על עיני, המהפה־חצופיה;
 הראיני גא הנשמות פל יודעות שיר־נהי;
 נשקני גא על מוחי: יקומו גא לתהיה
 פל תקות אמתנו — בקרבה ובי.

יקומו גא לתהיה, יפיצו זרעי־אורות
 על תלמי אדמת־עהיד החולמים בשנת;
 נפלג את התעלה לתנובות ולבשורות
 הבאות אט לברכה על פנפי תור־פז . . .

פרוּכָה גִּשְׁקַתְךָ הַמְּתִיחַ בִּי הַדּוֹרוֹת.
 הַעֲתִידִים לְרֹאשׁוֹת אֹרֶת וְלִשְׁוֹר יְשׁוּר הַיּוֹ
 פְּרוּכִים בְּהוֹלֵךְ: קוֹרְטֻנּוּבוֹת וּבִשְׁוֹרוֹת.
 כְּלִיל־מִן־שִׁיר־הָאֲדָם וְהוֹדֵאֲדָנִי.

בְּרִקְאוֹר תִּי־עוֹלָם יִקְדוֹשְׁת־לֵב נִפְלְאוֹת
 מְחַפִּים לְגִשְׁקַתִּי זֶה עֲתוֹת הוֹרֵה־דוֹר.
 בְּאִי אַחֲבִיעִי אַחֲבֵה לֹא־גִשְׁמֵעָה.
 הַעֲיִדִי פְּלֹאוֹת־חַיִּים וְצוּ תִּנִּי לְאוֹר.

אֶלְפִי מִי־יִוְפִי בְּקֶרְבִי שָׁם נִרְקָמִים
 וְרַב־בּוֹת הַפְּחוֹת הַעוֹרְגִים לְשִׁיר:
 בְּאִי כֹל־תִּרְבֵּה אֵל אֶפְרַיִן הַתְּנוֹדָמִים:
 בְּשֵׁם אֵל וְרֵארוֹיִם וְאוֹזֹב בְּקִיר.

חוֹרֶה־שְׁמֵטָה אַרוּךְ עֵבֶר הַיֵּשׁ עֲלֵינוּ
 וְאַנְהֵנוּ קְרֻמְנוּ כָּלֵב עִם חוֹרֶפֶס:
 וְעֵמָה — לְאוֹר־פִּקֵּר צָנִי אֶל־חֵנוּ
 לְנִשְׁיֹכוֹת וְלִפְרוֹיֹת וְלִבְרֵפֶת תִּי־עֵד.

מִמְּנֶח־שְׁמֵשׁ בְּאֵנִי מֵאַרְיֵן אוֹר־פִּרְיָה
 שְׁלִיחִי וְכִיל־אֲדָמָה הַרְגֵּנוּ וְהַרְבֵּם:
 אֲנִכִּי: אֵב הוֹרֵה־קֹדֶשׁ וְאַתָּה: אִם הוֹדֵה־תִּתְנֶה.
 מִשִּׁיר־אֲחֵבָה נִחְנֵה הַמְּבִשְׁרִים לְדָם.

אפֿריון.

וּבְרַעַד לַיַל-שְׁמוּרִים. בֵּין לְהַבֹּת־דָּם עֲצוּרוֹת
 אַחֲוִישָׁה רֵיחַ בְּשָׂרָךְ בְּשִׁמּוֹן הַמֹּר:
 שְׁלוֹם לְךָ בְּתוֹלָה עֲטָרַת כָּל הַעֲצוּרוֹת,
 שְׁלוֹם לַעֲת־דוֹדֶיךָ וְשְׁלוֹם לַתּוֹר. —

שְׁלוֹם לְסִבִּיבְתֶךָ הַחֹלְקֶת אִט וְקַרְבָּה,
 בְּרוּחַ אֲבִיב־קוֹדֶשׁ, הַמְעוֹרֵר לְקָרֵב:
 שְׁלוֹם לְךָ מִזְהָרַת, שְׁלוֹם לְךָ בְּקָבֶה,
 וְשְׁלוֹם לְאַלְהֵיךָ הַמְצַנֵּחַ: אַהֲב.

תְּשׁוּקוֹת דּוֹר־הָעֵתִיד מִדְּמֵי אֲט־הוֹמִיּוֹת
 וְקַרְבְּנוֹת־הַתְּנוּבָה, הַמְצַפִּים לְאִשׁ:
 גַּא עֲרִבֵי בֵי מְלַחְמָה, מְלַחְמַת־קַדְמוֹנִית,
 מְלַחְמַת הַיְצִירָה, מְלַחְמַת כְּלֵי־אֵשׁ.

עַמְדֵי לִפְנֵי עֵינֵי בְּאֵם־כְּל־הוֹד־הַפְּרִיאָה,
 אֵת בְּתָרֵי לְךָ אוֹשִׁיטָה וְאַקּוֹד לְךָ אִט:
 בְּרוּכָה הַתְּנוּבָתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, הַפּוֹרְיָה
 וּבְרוּךְ חַז־סוֹד־יְפִיךָ, סוֹד סְתוּם־לְעַד.

לְתַנּוּבוֹת וְלִמְשׁוֹרוֹת.

הנני מסיר מעלנו את צעיף האמש הנבוך ואראה
את יתני הבריות, העומדות בין גלי דמי-העבר
הרותחים ונשפכות זו בזו בזהר השמש הנוגה:
אנכי ואת.

ברוכה זאת הכרכר, המנעמת זמירות-נוגה והמעוררת
גרויית-נוכה-יהודית:
תנובת שולמית-הנצחים.

עוד־מַעַט מוֹעִיר
 וְדַמְעָתִי נִגְרָה:
 עֲצָרִי, עֲצָרִי בַעֲדָהּ, אִמִּי הַיְקָרָה.
 עֲצָרִי בַעֲדָהּ עוֹד,
 עַד אֲעֲלֶה הַהָרָה,
 הַשָּׁמַיִם כִּה זָכִים, אִמִּי הַיְקָרָה.

1910

זְכַר־נָא לִי יְיָ.

וְאִם נִכְשִׁי הַפְּרוֹעָה הַתְּרוֹמְקָה יְיָ
 וְעַתִּידִים לְהַמוּט אֲשׁוּרִי:
 כְּאַהֲבַתְךָ יְיָ עֲשֵׂה לִי,
 זְכַר־נָא לִי יְיָ חַטָּאוֹת נְעוּרֵי.

זְכַר־נָא, כִּי לְהִיּוֹת הִרְהַבְתִּי הַפַּעַם,
 כִּי חָלַם חֲלֵמָתִי נִשְׁגָּבוֹת:
 נָא יָשָׁב אֲזוּ בְּלִבִּי הַנְּבוּב,
 הֵן אַתָּה יְיָ מִשְׁתַּקָּה בְּלִבְבוֹת.

זְכַר־נָא לִי: עֲלִיף הַתְּרוֹמְקָה נִשְׁכָּמְתִי,
 עוֹז חֲפָצִי, תַּקּוֹתִי, יְמֵי־שְׁמוּרֵי,
 כְּאַהֲבַתְךָ הַגְּדוּלָה עֲשֵׂה לִי:
 זְכַר נָא לִי יְיָ חַטָּאוֹת נְעוּרֵי.

1909

הַפְּלָתִי.

וְאֲשֶׁר בְּחֶסֶד אֵל
 שָׁם תִּשְׁבִּי בְּעֶטְרָה:
 הַבִּיטִי מִשָּׁמַיִם אֲמִי הַיְקַרְהָ.

עוֹד בְּנוֹב הַיּוֹם,
 עוֹד הוֹמָה הַסְּעָרָה:
 הַגִּינִי עַל בְּוֶהֱלֵבָהּ אֲמִי הַיְקַרְהָ.

הַגִּינִי עַל בְּנֶדֶךְ
 הִי עֲמוֹ בַצָּרָה:
 שְׁמְרִינִי נָא לְרִגְעִי אֲמִי הַיְקַרְהָ.

לִבֶּךָ שְׁמְרֵי בִי,
 וְנִפְשֶׁךָ הַפְּרָה:
 הַדּוֹת הַיַּיִם הִיא לִי אֲמִי הַיְקַרְהָ.

הַדּוֹת־הַיַּיִם־אֹר
 וּמְקוֹר יִסְ־נְהָרָה —
 עוֹד־מְעַט וְתַכְבֶּה אֲמִי הַיְקַרְהָ.

חַיֵּי נַפְשֵׁי־נַשְׁמֹתֵנוּ : בְּרַק־אֹרֶךְ הַיָּמִים בְּתוֹלְדָה.
 רְסִיסֵי־דָם חַיֵּי שָׁלֹשׁ תְּהוֹם־הַתְּהוֹמוֹת.
 וְחַיֵּינוּ פֹה בְּאַרְיֵן, וְאַרְצֵנוּ פֹה בִּינְיָם :
 מוֹלְדֵת־פֶּתְאוֹם, רְגַע־קָט.
 מוֹלְדֵת־פֶּתְאוֹם, רְגַע־קָדָשׁ, בְּרַק מְזֵהִיר אֹר־אֲגָדָה.
 אֹרֶךְ הַיָּפִי וְהַחֲלוּמוֹת ;
 וְעַל הַרְדָּף פְּלֵאֵי־עוֹלָם אִם נִתְרָאָה חַיֵּי לְבַנְיָם :
 אִזְ הַעֲצִימוּ אֶת עֵינֵיכֶם
 וְהַשְׁתַּחֲוּוּ, אַט, פֶּלֶט . . .

1909

אָמִי בְּתַכְלֵת־הַשָּׁמַיִם.

וְעֵינַיָּךְ הַטְּהוֹרוֹת כְּמַרוֹם־תַּכְלֵת לִי נֹצְצוֹת,
 וְיָדֶיךָ הַלְּבָנוֹת אֶת בְּשָׂרֵי הַזֶּן מַחְלִיקוֹת ;
 וְנַחֲמָה לִי מְזֻהָרֶת בְּלִבִּי אוֹבְד־עֲצוֹת
 וּבִשְׂמֵשׁ אֲנִשְׁק
 שְׂפָתֶיךָ הַמְּצַטְהֲקוֹת, הַדְּשָׁנוֹת, הַמְּמַתִּיקוֹת.
 וּבְרַגַע שְׁלֵהֶסֶד, עֵת בְּלִיּוֹתֵי בִי גְרַעֲשׂוֹת
 וְדָמֵי יָד גְּלִים כְּמַעֲיָן הַמְּתַגַּבֵּר :
 אִזְ אֲשַׁלַּח אֶת נַשְׁמֹתַי אֶל אוֹצֵר כָּל הַנְּכֻשׂוֹת
 וְאֶת פִּיהָ שָׁם אֲשַׁאֵל :
 צוּי עָלַי אָמִי, צוּי עַל בְּגָד וַיְדַבֵּר.

1909

מולדת-פתאום.

בְּלִבְךָ עֵדֶן וְעֵדֶנִים וּבְתוֹךְ הַיָּקָם יָשָׁל הַזְּמַנִּים,
 בֵּין הַנְּתִיבוֹת הַנְּעִלְמוֹת,
 בֵּין הַפְּחוֹת הַנְּסֻקְרוֹת, הַנְּשִׁפְעוֹת מִן הָאֵרוֹת,
 אֵרוֹת-תְּנוּבַת-אֵין-הַסּוֹף:
 שָׁם פְּלִגְנוּ אֶת הַתְּעֵלָה מִיָּמוֹת מוֹצֵא-הַחַרְצֵנִים,
 מִיָּמוֹת לְדָת סוּד-הַנְּשִׁמּוֹת,
 שָׁם גְּדַדְנוּ וְכֵן גְּדַד עַד כּוֹף-תְּחוּם יָשָׁל הוֹרֵר-הַדּוֹרוֹת,
 בְּסִבְךָ גִּבְכֵי הַצְּנוּרוֹת,
 מִבְּלֵי תְּשׁוּבָה, מִבְּלֵי הוֹף.

וּכְזִיק-פְּתָאוֹם בָּאנוּ הִנֵּה, לֹא לְיִשָּׁר עֲקֻמֵּימִיּוֹת
 וְלֹא בָּאנוּ לְפִתּוֹר שְׂאֵלוֹת;
 וְלֹא בָּאנוּ בְּהִקְנָצָה עַל אוֹפְנֵי הַמְּזָרוֹת,
 וְלֹא בָּאנוּ לְגוֹר פֶּה,
 בָּאנוּ הִנֵּה כְּזִיק-פְּתָאוֹם אֶל הַנְּשִׁמּוֹת הַצְּפוּיּוֹת,
 הַעֲלִיזוֹת-הָאֲבֵלוֹת;
 לְהַת יַד לְרַגַע קָטָן לְבְנוֹת-שִׂידָה הַיָּקְרוֹת,
 הַמְּזַקְקוֹת, הַמְּטַהֲרוֹת,
 עַת שְׁאוּן-נִפְשָׁן עִז מִנְּשֵׂא.

בְּזִכּוֹת רְטוֹסֵי־דָם אֶחָד.

ובְּזִכּוֹת טָפָה אַחַת. שְׁעוֹד לֹא הוֹבִי־שֵׁתִי.
בְּזִכּוֹת לְשִׁדְּהָעֶבֶר, דָּם-לִב־אָבִי :
אֲבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל לִבִּי,
עַל לִבִּי, הַרוֹחֵץ בְּמַעֲיָנוֹת חֲדָשִׁים.

ובְּזִכּוֹת מָפֵט אֶחָד, שְׁעוֹד לֹא שִׁבַּחְתִּי.
בְּזִכּוֹת עֵין אֲמַתִּי, עֵין-הַטּוֹהֵר :
אֲבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל הַזּוֹהַר,
עַל הַזּוֹהַר הַקָּרֵב וְשֵׁטֶף עֵינָיו.

ובְּזִכּוֹת שִׁירָה אַחַת, שְׁעוֹד לֹא נָשֵׂאתִי.
בְּזִכּוֹת שִׁירַת-סוּדֵי הַפְּבִירָה :
אֲבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל הַשִּׁירָה,
עַל שִׁירַת-יִשְׂרָאֵל הַפּוֹרֶשֶׁת בְּנִבְנָם.

ובְּזִכּוֹת נִצּוּין אֶחָד : מוֹרְשָׁה נוֹשָׁנָה.
זִיק נוֹעַר-עוֹלָמִים, זִיק אֲשֶׁר-הִתּוֹרָה :
אֲבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל הַפְּשׁוּרָה,
עַל פְּשׁוּרַת הַיָּינוֹ הַפְּאֵה לְבָרְכָהּ.

ישאו דבקים, חד נשיקות.
 תן לי רוך עלומים חמים,
 ולבקררים
 תקות שונות, סודות שונים.

תן לי לבות בי דבקים,
 תן בי רגת עוד-נשחוז,
 תן בי כח-לא-יאסף,
 רוח השק, אי-מנוחה,
 שפעת גשם-של-נדבה,
 תן בי דשן,
 תן בי זרע, פרי, מזון.

תן בי טל תפלוחיך,
 טל המחיה והמחמם,
 תן לי פלאי-ים רחוקים,
 הד-נשמתך מלא זיום,
 חיים ברוכים ועליזים
 עדי עולם,
 אמן אמן אמן.

יְהִי רָצוֹן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 אֵל הַרוּחֹת וְהַסּוּדוֹת,
 שֶׁתְּבָרְכֵנִי בִּיפְעֻתֶךָ,
 בְּתַנּוּבְתֶךָ הַפּוֹרְיָה,
 וְתַפֵּן לִי חַדוֹת-לֵבָב,
 רוּחַ עָלַי,
 וְתַפֵּן לִי לֵב לְהוֹדוֹת.

תֵּן לִי עֵין מְבַרְכֶת
 מִבַּת-עֵינֶיךָ: אוֹר־חַמָּה,
 תֵּן לִי דָרֶךְ מְמֹשָׁכָה,
 מִתְּפִלָּסֶת בֵּין הַהָרִים,
 בֵּין הַתְּשׁוּקוֹת הַנְּמָלְטוֹת:
 דָּרֶךְ אֵין-סוּף
 שֶׁל מַטְרָה, שֶׁל מְנַמָּה.

תֵּן לִי מַעֲיֵן הַנוֹבֵעַ
 מִמְּקוֹר קַדְמוֹן-בְּלִקְדֻמוֹנִים,
 שֶׁשֶׁשְׁפָרְיוֹ הַמְּתַהַבְּקִים

תַּכְלָה בִּבְרָב.

אֱלֹהִי,

הַבְּטֵנָא מִשָּׁמַיִם בְּמַלְחַמְתִּי הַמּוֹרָרָה

וּבְרוּחֵי שְׂפָה מְרָה.

הַבְּטֵנָא בְּדָם פְּצָעֵי וְהָיָה עִמִּי בַצָּרָה.

אֱלֹהִי,

שְׁמֵרֵנָא קוֹל־שׁוֹפְרֵי וְדַהְרוֹת פְּרָסוֹת־סוּסֵי.

עַד אָשִׁיב אֶת שְׁבוּתִי.

הֵן אַתָּה הַיּוֹדֵעַ: הַחִידָד כָּל מְנוּסֵי.

אֱלֹהִי,

בְּרַחֲמֵינָא כָּל גֹּבֵר שֶׁהָרוּגָה יִצְרָחָה.

שְׁוֹבְרֵי עוֹד לֹא לָעָה.

בְּרַחֲמֵינָא אֲדֹנָי אֶת כָּל בְּנֵי־מַתְתִּיחָה.

אֱלֹהִי,

שְׁלַח־נָא אֲשֶׁר־זָוָעָה בְּנַפְשֵׁי הַחוֹלָה.

בְּמַלְחַמְתִּי הַגְּדוּלָה.

וּקַבֵּל נָא דָם לִבִּי לְרִצּוֹן לְעוֹלָה.

מִן הַמִּצַּר הָעִבְרִי.

שְׁתֵּי עֵינַיִם צְמֵאוֹת פְּלוּאוֹת בְּקִדְקִדִי
 וּמִבְּעַד לִירֵעוֹתַי בְּתֵהוֹלָלִים חַחִיִּים.
 רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם.
 הוֹלָה הוּא בֶן-חֶקֶה וְרַב־הָעֵינַיִם.

אֵל נָא תִשְׁתַּקְּרֶנּוּהָ בְּאוֹר שְׁמֶשֶׁךָ הַגְּדוּלָּה.
 לֹא אוּכַל לְחַבֵּיט בָּךְ, עֵינַי טְרוּטוֹת.
 רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
 חֶלֶק נָא אֶת הוֹדְךָ לְפְרוּטוֹת-פְּרוּטוֹת.

הַשְׁחַר כֹּה עָצוּם וּלְשׁוֹנֵי כָל-בֶּךָ עִבְרִית.
 וְנִחַלַת אֲבוֹתַי : נִיב־קִינָה וּסְלִיחָה.
 רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
 כְּלוּם דִּבְרָתְךָ פַּעַם וְלֹא שָׁמַעְתִּיךָ ?

וּנְשִׁיקָתָהּ הַרְוֵמָוֹת לְאֵלֶּה הַבְּתוּלוֹת,
 הַחֲזוֹת בְּכֹכֵב וּבְאֹתוֹת שָׁמַיִם ;
 כִּי יִקָּר יְגוֹז־נֶפֶשׁ בְּתִדְבֹר־הַיְחָקָה
 וּבְלִפְנֵי חַיִּים-עוֹלָם וְנִפְשָׁה רַעֲנָנָה
 וּבְעִינָהּ אֵט לֹחֲשִׁים חַחִים.

לְפַעֲמִים.

(למלייך-רוהי : המשורר יוסף הפטאי.)

לְפַעֲמִים גַּם אֲנַחְנוּ נִפְלְאִים הַנְּנוּ :
 כִּי יֵרֵד עָלֵינוּ הַטָּל ;
 לְפַעֲמִים הַרוּחַ יְנַח עָלֵינוּ,
 זוֹ רוּחַ-הַשְּׂתִיקָה-מֵעַל.

לְפַעֲמִים : הָאֲנָחָה כָּל מִשְׁאֵת נִפְשָׁנוּ,
 בְּעָרֵב, בְּרֵדַת הַיּוֹם,
 לְפַעֲמִים : עֲלֻטָּה מְסוּכָה בְּעֵדְנוּ
 וְנַחֲלוֹם בְּלָנוּ חֵלוֹם.

לְפַעֲמִים : כָּל אֲשֶׁר־נֹו לְחַבֵּק, לְדָמוֹעַ
 וּלְחִנֵּק הָעֶבֶר הַמָּט ;
 וַיֵּשׁ שְׁנֵשֶׁת-וּלֵל בְּצִחֹוק הַפְּרוֹעַ
 וְנִשְׁפַח עֶבְרָנוּ לָעַד.

בְּנוֹתֵינוּ הַעֲתִידוֹת.

(לאחות נשמת: קלארה מילד.)

וּנְשִׁיקַת הַרוֹמְמוֹת לְאֵלֶּה הַפְּתוּלוֹת.
 הַמְּעֻגְבוֹת בְּאַהֲבָה נִסְתָּרָה עֲלֵינוּ;
 כִּי קְדוֹשׁ הוּא הַלֵּהָב הַפוֹעֵר רַק לָנוּ.
 הַיִּזְקֵד לְמַעַנְנוּ וְחַי הוּא רַק בָּנוּ.
 מִמֶּנּוּ: מֵלֵב בְּנוֹתֵינוּ.

וּנְשִׁיקַת הַרוֹמְמוֹת לְאֵלֶּה הַפְּתוּלוֹת.
 הַשׁוֹפְכוֹת אֶת לִבָּן בְּשִׁירָה, בְּתַפְלָה;
 כִּי נִפְלָא הוּא הַיְשָׁרֵר הַגָּם בְּנִשְׁמָתָן.
 וּנְשִׁיגָב הוּא הָאֵל הַמְּבַרֵּךְ עַל שִׁפְתָן.
 וְקְדוֹשָׁה כָּל מְלָה וּמְלָה.

סְעֵרוֹת קְרוֹת צוֹרְבוֹת בְּמַחְנוֹת הַחַיִּים
 וּפְרָחֵי עֵינֵי-חַיֵּינוּ נוֹשְׁרִים וְנוֹשְׁרִים;
 מְלַחְמוֹת חֲלָלֵי-עוֹלָם וּנְכֻשׁוֹת אֲמוּלוֹת —
 וּנְשִׁיקַת הַרוֹמְמוֹת לְאֵלֶּה הַפְּתוּלוֹת.
 יִשְׂאִינָן נְצַמְדוֹת לְקוֹשְׁרִים.

הדסה: אמתי, אמתי: הדסה,
 ואנכי בן־הדס המצחק באור;
 ואם סביבי התבל נכמשה, נמסה,
 לי אסור להפול בפעלה בבזר:
 הדסה: אמתי, אמתי: הדסה,
 ואנכי: בן־הדס המצחק באור.

1907

שתי נשמותי.

על נהרות מזרח, יושבת האחת
 ובעינה אל־שלוש משתקק פתים;
 ועל נהרות מערב יושבת הישנית
 ותחלום הלום.

ובערבי עת־רצון, כי תשא עיניך
 ותראה שני צללים מתחבקים בדם,
 אז דע, כי נשמות נשמות הן יסמה,
 נשמותי הן נשם.

1911

אֲמַתִּי : הַדָּסָה.

הַדָּסָה : זֶה הָיָה שֵׁם אֲמֵי הַבְּרוּכָה
 וְאֲנֹכִי בֶן־הָדָם הַמְּצַחֵק בְּאוֹר ;
 בֶּן־פְּרָחִים אֲנֹכִי בֶן־אוֹרָה שְׂפוּכָה.
 בֶּן נְטַע־יִשְׂרָאֵל, בֶּן חַדוֹת כַּל־הַדּוֹר ;
 הַדָּסָה : זֶה הָיָה שֵׁם אֲמֵי הַבְּרוּכָה
 וְאֲנֹכִי : בֶּן־הָדָם הַמְּצַחֵק בְּאוֹר.

הַדָּסָה : זֹאת הָיְתָה נְשֻׁמָּתָה הַצְּנוּעָה
 וְאֲנֹכִי : בֶּן־פּוֹרֵת הַגָּדֹל בְּטַל ;
 הָיִתִּי, שִׁירְתִּי בְּשִׁשׁוֹן צְבוּעָה
 וְכָנִי הַצּוֹהֲקִים נְטוּיִם אֶל־עַל ;
 הַדָּסָה : זֹאת הָיְתָה נְשֻׁמָּתָה הַצְּנוּעָה
 וְאֲנֹכִי : בֶּן־פּוֹרֵת הַגָּדֹל בְּטַל.

הַדָּסָה : זֹאת הָיְתָה אֲמַתִּי הַיָּפָה
 וְרִיח־נִיחוּחַ הַשְּׁפִיעָה עָלַי ;
 אֶת־פְּרִיָּה : עֵין שְׁמֶשׁ־שֶׁל־מְזֶרַח שְׁזָפָה,
 עֵין שְׁמֶשׁ־יְהוּדָה וְעֵין־אֲדָנִי,
 הַדָּסָה : זֹאת הָיְתָה אֲמַתִּי הַיָּפָה
 וְרִיח־נִיחוּחַ הַשְּׁפִיעָה עָלַי ;

תַּפְלָה קְצָרָה.

סְלַח לִי גַּא אֲדוֹנֵי אֵת חַיֵּי הָעֲלִיּוֹנִים,
 אֵת חַיֵּי הַצֹּהֲקִים בְּזוֹהַר מְתוֹךְ מַחֵי;
 סְלַח לִי גַּא אֵת אֲשֶׁרִי, אוֹשֶׁר נִשְׁמַת־זִיוִים,
 סְלַח לִי אֲדוֹנֵי, כִּי מֵאֲשֶׁר אָנֹכִי.

סְלַח לִי גַּא אֲדוֹנֵי אֶהְבֵּתִי הַמְּזוֹרָה,
 סְלַח לִי נִשְׁמוֹתַי, בְּלֹא־עֵת תַּתְּפַתְחֶנָּה,
 סְלַח לִי, כִּי לְפַעְמִים רוּחִי בִּי נִשְׁבְּרָה,
 סְלַח לִי אֲדוֹנֵי תִּפְלְתִי לִי סְלַח־נָא.

סְלַח לִי צִיִּצִי־גִילִי, בְּקַרְבָּה לִי כְּרָחוּ,
 סְלַח לִי גַּא שִׁירְתִּי הַדְּוִתִי, עֲזוּז־כַּחֲזִי;
 סְלַח לִי אֶת־הַטְּאֵתִי לִי אַחִי לֹא יִסְלַחוּ:
 סְלַח לִי אֲדוֹנֵי, כִּי מֵאֲשֶׁר אָנֹכִי.

ושפֿתיָה שִׁיר מְלִלוֹ.
שִׁיר מְלִלוֹ עַד־עַד.

וְהַשְׁחַר בָּא בְּגִשְׁקָה,
אֵלַי אָמִי בָּא בְּגִשְׁקָה,
וְאֲנֹכִי הִשְׁתַּפְּכֵתִי
בְּגִשְׁמָתָהּ הָעִתִּיקָה.
בְּגִשְׁמָתָהּ הַמְּזֻמָּרֶת,
הַמְּזֻמָּרֶת עַד־עַד.

1907

זוֹ גַּפְּשֵׁקָה.

וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אֶלְפֵי מְלַחְמוֹת
תְּהִימָנָה בְּדַמָּהּ כְּדַבְּרִים,
וְהַחַיִּים מִסְּבִיבָהּ שְׁאֲנָנִים,
שְׁאֲנָנִים וּבְרוּכִים וּטְהוּרִים.

וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אֶלְפֵי עֵינָיִם
בְּךָ צוּפּוֹת כְּשִׂדִּים מְרָמָה,
וְאַתָּה אֲזוֹ שׁוֹכֵב פֶּרֶקֶדָן
וּתְזַמֵּר שִׁיר־תְּנוּמָה בְּדַמָּמָה.

1911

וְאֵנֹכִי לֹא אֶעֱזֹבְכֶם
 וְלֹא אֶהְיֶה אֶל־וְאֵין
 וְהִיְהוּדִי לֹא יִפְחַד,
 לֹא יִפְחַד עַד־עַד.

לֹא יִפְחַד: הַפֶּט הַנָּה,
 עַל שְׁפֹתוֹתַי, הַפֶּט הַנָּה,
 אֵיךְ מִתְנַשְׁקוֹת אֵיךְ מִתְפַּלְּלוֹת,
 אִם כִּי חֲרוֹת הֵן, רֹאד־נָא;
 וְהַתְּפִלָּה לֹא תִבְלֵא,
 לֹא תִבְלֵא עַד־עַד.

שְׁחַר־פְּלֵא בָּא לְמַעְנֵי,
 חִישׁ־וְחַרְשׁ בָּא לְמַעְנֵי,
 בָּא בְנִי, נִקְבְּלָה פְּנֵיו,
 אָמַר־נָא: אֲמִי בֶן צֹתְנִי,
 אָמַר־נָא: אֲמִי בֵּת אֶל־חַיִּים,
 בֵּת אֶל־חַיִּים עַד־עַד.

בֶּן לִי לְחֹשֶׁה הַחֲוֹרֶת,
 בֶּן לִי, אֲמִי הַחֲוֹרֶת,
 וְצַפְרֵי־רִי שְׁבַת־קֹדֶשׁ
 חֲרַשׁ קָשְׁרוּ לָהּ עֲטָרֶת.

בַּעֵינ־שְׁפָרוֹן אִזְ הַרְגֵּשְׁתִּי
 זִיר־שְׁפָרוֹן אִזְ הַרְגֵּשְׁתִּי
 כָּל הָעוֹלָם הִגְג־סָבֵב
 וְאִנְכִי הִתְנַטֵּשְׁתִּי
 הִתְנַטֵּשְׁתִּי כְּבֶן־חֹרֵין
 כְּבֶן־רוּחַ, עֲדִי־עַד.

לֹא יָדַעְתִּי מַה נְהִיָּתָה,
 מִי הוֹשֵׁתַנִּי, מַה נְהִיָּתָה,
 וְנִשְׁמַתִּי מַה זֹאת תְּהַפּוּיִן,
 וּמַדּוּעַ לֹא נִכְפַּתָּה;
 וּמִלְּכָבִי נִפְלוּ מַלְּאִים,
 מַלְּאִים סְתוּמוֹת, עֲדִי־עַד.

אַט שְׁאַלְתִּי: מַה זֹאת אָמִי?
 בֶּן שְׁאַלְתִּי: מַה זֹאת אָמִי?
 וְהִיא עֲנָתָה: כָּלוּם אֶפְרוּחִי,
 אַתָּם עַמִּי, אַתָּה עַמִּי
 טֹל־דַּמְעָתִי לֹא יִבְחַד,
 לֹא יִבְחַד עֲדִי־עַד.

לֹא תִבְחַד דַּמְעַת־עֵינִי,
 לֹא לְעוֹלָם דַּמְעַת־עֵינִי

הַחֲנוּכָּה.

בְּאַחְרוֹנָה רְאִיתִיהָ,
 עַל הָאָרֶץ רְאִיתִיהָ,
 עַל הָאָרֶץ שָׁכְבָה דוּמָם,
 דוּמָם שָׁכְבָה בְּדוּמְיָהּ,
 בְּדוּמְיָהּ, מִפְּלִי-חַיִּים,
 מִפְּלִי-בְּנִים, עַד־עַד.

זִיקֵי זָהָר זִיור־הַשֶּׁמֶשׁ,
 אור־יְקָרוֹת זִיור־הַשֶּׁמֶשׁ,
 יָרְדוּ נָפְלוּ עַל נְשֻׁמָתָהּ,
 עַל נְשֻׁמָתָהּ, נְשֻׁמַּת-אַמֶּשׁ;
 עַל נְשֻׁמָתָהּ הַסּוֹבְבָת,
 הַמְּבַקֶּשֶׁת עַד־עַד.

שָׁם בֶּן שָׁכְבָה בְּלִבָּנֶיהָ,
 בֵּין הַלְּבָנִים בְּלִבָּנֶיהָ,
 בֵּין הַצְּלָלִים הָעֲלִיזִים,
 וְהַפֶּרֶת רוּח־פָּנֶיהָ
 עָנְתָהּ בָּהּ, כִּי אוֹתִי יִלְדָה,
 אוֹתִי יִלְדָה עַד־עַד.

לְבַיְאֵמִי

לְנִשְׁמַת אֵמִי הַבְּרוּכָה, לְבַיְהוּדֵי הַנְּחִילָתָנִי.

אין-סוף.

בפקר לא-עבות פי אקין
 ובזוהר ישפך היום,
 לא אנדע רה הבט ודום.

ודומם אשתפך פנימה,
 בשכור ממרתק-ל-טוב,
 בשכור מזוהר אין-סוף.

נהלומי הנוגה-דנוגה:
 השמש הגוסס בלטה,
 הזוהר הנקבה לעד.

אָפּס.

וּבְעֵינַי הַתּוֹעוֹת אֲבַקֵּשׁ אֵיזָה סוּד,
 מִסּוּדוֹת יְשָׁנִים-נֹשָׁנִים בְּמָאוֹד,
 הַמְרַחֲבִים בְּאֵוִירוֹ שֶׁל הַמְרַחֵק הַלֵּוֹ,
 הַמְלֵא מְנוּחַת אוֹר-מְנוֹת וְרוֹ.

וּבְנַפְשִׁי הַנְּלָאָה מִבְּכֵי-מִשִּׁיר
 אֲנִישֵׁשׁ, אַחֲטִיט כִּי־יִזַר בְּקִיר,
 פֶּן אֲמַצָּא הַתּוֹכֵן הָאוֹבֵד מֵאֵז,
 הַתּוֹכֵן הַמְּלֵא אוֹר-מְנוֹת וְרוֹ.

וְאַתָּע בְּחִשְׁבָּה לְאוֹר אֵיזָה זִיק,
 וְתַחֲתֵי לִי יֵאָטֵר אֶת לוֹעֹז הָרִיק,
 וְאֲשׁוּטֵט כְּשֶׁאֵלֶּה בְּשִׁפְלִי, בְּרוּם,
 וּסְבִיבִי, וּבְתוֹכִי רַק אָפּס וְלֹא-כְלוּם.

דַּמָּמָה

ועוד מה?

לא תמיד תשפך השירה הפרוזה.
וישנה גם שעת-מנוחה.

ועוד מה?

ופעם מתעצל עד-רגע גם נחי:
בן אבות-אבותי אנכי.

ועוד מה?

הן שנים אלפים לא השתם הנגע.
הכו עוד רגע.

1909

צער.

(לאהוי-בעער : י. גאלאשי הלוי.)

וְעָלִי אֶל תְּהַמְלוֹ וְלִי אֶל תְּנוּדָה,
 בֶּן צַעַר אֲנֹכִי, מִתְפַּנֵּק בְּכֶאֱב;
 אֶת פְּצָעֵי אֲגָרְד וְאֶפְתָּח מִפְתֵּי:
 הַלְקֶם הַמְזוֹרֵשׁ, הַגִּידִים, הַלֵּב.

וְעָלִי אֶל תְּהַמְלוֹ וְלִי אֶל תְּנוּדָה,
 מְקוֹר־חַי הַצַּעַר הַצּוֹרֵב וְהַפָּר,
 וּבְנִפְשֵׁי סְגוּפִים מוֹזְרִים וְאֲרוּרִים,
 וּבְלִבֵּי אֵל יִבִּיט כָּל טָבֵשׁ, כָּל זָר.

וְעָלִי אֶל תְּהַמְלוֹ וְלִי אֶל תְּנוּדָה,
 הַלְאֵה מִיְסוּרֵי מְלֻכְבֵּי הַמָּט,
 יִטְבְּטְפוּ דָמִי וּבְסִבּוֹר הַמַּעֲנִינֹת:
 בְּעֵשֶׂן הַרוֹז־אִפִּי אֲהַנֵּק לְעַד.

נְזִיפָה.

וְלִשְׂוֹא אָנִי קוֹרֵעַ אֶת צְעִיפֵי לְגָזְרִים.
וְלַחֲנֹם הַנְּנִי כְמוֹ שְׁהַנְּנִי :
דְּמֵי רוּחָהּ.

וְלֵב לֹא יִרְגֵּשׁנִי וְעֵינַי לֹא תִשׁוּרְגֵנִי.

אָבֹוֹי לִי. הַס־לִּבְבִי הַחֹצֵה מְזַדְדֵם.
אֵל רַחֲבֵי שָׁמַיִם, הַחֹצֵה יֶאֱנֵם,
וְקוֹל לִי מְצֹוּהָ :

הַפְּנִים אֵל תוֹךְ עֲצָמָהּ, אֵל תוֹכֵךְ הַפְּנִים.

1910

וְשִׂאוֹל אֵל תִּשְׂאֵלוּ.

וְשִׂאוֹל אֵל תִּשְׂאֵלוּ : מִי שָׁמֵךְ לְאִישׁ ?
הַשֵּׁם יָמִים וּמִדְבָר וּסְעָרָה.
וְשִׂאוֹל אֵל תִּשְׂאֵלוּ : מִי הִבְיֵאֵךְ הַלּוֹם ?
נִשְׁמַתְכֶם הַשְּׂרוּיָה בַצָּרָה.

וְשִׂאוֹל אֵל תִּשְׂאֵלוּ : מַה-בָּצַע בְּכֹל ?
אֶה-נִּפְשִׁי הַזְּעוּמָה בִּי חָרָה.

וְשִׂאוֹל אֵל תִּשְׂאֵלוּ : מִי-שָׁמֵךְ לְאִישׁ ?
הַשֵּׁם יָמִים וּמִדְבָר וּסְעָרָה.

1909

אף עיני השביעות לא תדענה
 לגמא היזפי הרועד ממולן.
 הננים עוד אוילי מפליאים בפינים,
 התולדה הפמוסה עוד אוילי רעננה,
 הצבאים עוד אוילי אט לוחשים לי סודם
 ואוילי עוד יבא התור:
 אף למה זה אחשוב את קציר-התנוכה,
 ולמה זה אשאף לנוי?
 הכל התמוג: היום והשיל,
 העדן, הצער, החום והקור,
 שירי ההידר, ושירי ההוי.
 למה זה אחפוש בסתרי הנכאים?
 הן הכל נובע מנפשי-אנכי;
 למה זה אחפור בקרקע הפתולה?
 הן הכל: רק עבר, הן הכל: רק תשובה,
 תפלת אבותי ונפשי המשובה,
 ואין לי אחרת: אנכי, אנכי,
 ודמי לי יצבע את היקף העולם
 ולמה זה אונה את עצמי ובשרי?
 והרגעים פלפף שלי הם,
 והפלאות פלפף נושנים,
 והחיים פלפף: אני . . .

לא אפיט בכובב, לא אוכה נשגבות,
 לא אחלוס עוד שיבה לארץ האבות,
 לא ארהיב בנפש לדרך ברוח,
 לא אפיט בהקלת שמים עצובים —
 סערות שפורות וחיים עלובים,
 חיי יהודי הפופר בעקר:
 בעצמו ובחפצו,
 והאומר בדממה: רב לי.

הפלאות המתוקים התפרדו לאין
 פשרידי סביה אביבים-ש-ל-רעש,
 שאבדו בסער את גונם וחסם:
 והפל מסביבי: לשוא ולחנם.

אנסה לעתים לצחק באלה,
 אנסה לפעמים לברך בלחש:
 ברוך הפובש את יצרו הטוב
 מלחמות בנגחלי התפלה הקדושה:
 ברוך המאמין באלו הרחמן
 הממתיק צערנו כאב בן-הללים
 ומספר אנדות לבנו תקטן:
 אנדות אינסודות לבנות.

הַכְנָעָה.

אֲשַׁלֹּף אֶת גְּעָלִי וְאָסִיר אֶת פְּבַעִי
וְאֶרְבֵּן אֶת רֵאשֵׁי בְּאוּלָּם־הַסּוּדוֹת
לִפְנֵי הָאֵין הַמְכַרֵּךְ :

מֵאֲמִין אֲנֹכִי בְּאֲמִינָה שְׁלֵמָה,
(בְּלִי חֲדוּדָה וּבְלִי חֶמָה)

מֵאֲמִין אֲנֹכִי בְּרִיק אֵלֶּה הַחַיִּים,
מֵאֲמִין אֲנֹכִי בְּחַפְלָה בְּאֵין.

מֵאֲמִין אֲנֹכִי בְּקוֹיִם בְּצַבְעִים,
וּבְצַלְלֵי הָאֲנָשִׁים הַחֹלְכִים וּבְאִים.

מֵאֲמִין אֲנֹכִי בְּנִשְׁקָה בְּרוּכָה
הַפְּאָה מֵעֲצָמָה וּמֵעֵלָה אֲרוּכָה.

בְּגִלְגּוּל נְשֻׁמָה יְתוּמָה וְעֵלוּכָה
הַחוּזְרֵת בְּתִשׁוּבָה —

מְאוּמָה, מְאוּמָה :

זֶהוּ הַתּוֹכֵן הָעֵלִי, הַמְּבָרִיק

מִפְּעַד יְרִיעוֹת נִשְׁמָתֵי הַלּוּטָה :

זֶהוּ הַחֶפְזִין הַחַיִּי, הָעֵדִין

הַמְּלֵא דְמָמָה וְשִׁירָה פְּשׁוּטָה.

וְשׁוּב אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה.

(שִׁיר־תּוֹדָה לְהַאֲדִין מ., אֹנְגֵרֶלִיִּדֶר.)

וְשׁוּב אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה : לֹא אֶמְצָא לִי מְנִיחָה :

וְשׁוּב אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה : הִתְבַּל לִי צָרָה :

וְשׁוּב אוֹתָהּ מִכֶּה, יִשְׁאִין לָהּ סַס־אֲרוֹכָה,

וְשׁוּב אוֹתָהּ מִחֲלָה : נִשְׁמָתִי לִי מָרָה.

וְשׁוּב אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה : הַרוּחַ נוֹשָׂאֲנִי,

וּמְאַרְתַּת הַשִּׁירָה תֹּאחֲזֵנִי כַּפֶּרֶר ;

וְשׁוּב אוֹתוֹ שְׁטֵן הַמְּכַעִית : הַנְּגִי,

וְשׁוּב אוֹתוֹ חֲפִיץ, וְשׁוּב אוֹתוֹ צֶעֶר.

וְשׁוּב אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה : הִסְתַּיְרָה הִיִּשְׁתָּה,

לֶךְ הַדָּרֵב עוֹלָמוֹת וְשׁוּב וְאֵל תַּעֲשֵׂה :

וְשׁוּב אוֹתוֹ סֶפֶק, מִדּוּעַ? עַד־אָנָּה ?

וְשׁוּב אוֹתוֹ כַּעַס, וְשׁוּב אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה.

אַשְׁמֵנִים.

(הלום טמא)

הָאָוִיר הַמְּהֻנֵּק, הַדָּחוּם,
הַמְּלֹא חֲשֵׁכָה וּמִזְרָא,
לְנֹצָה פֹּה הִתְנַה אֲהָבִים
עִם תּוֹגַת הַמָּרָה הַשְּׁחֹרָה.

הַהָרִים שֶׁעַל רֹאשׁם הַנְּחָרִם
הַמְּאַרְהָ שָׁם אֲוִתָּה לְשִׁבְתָּ:
פְּגִיחָם בְּמִתְשָׁךְ יִכְבוֹשׁוּ,
וְחֹלְמִים הַלּוֹמֹת-הַמְּוֹת.

וְנִכְשׁוֹת-דּוֹר-דְּמָעָה פֹּה בּוֹכּוֹת,
וְלִבְבוֹת לְעֶצְמָם מְתַנְּנִים,
וַיֵּשׁ שְׂאֲנָהָ כְּבֹדָה
יִשְׁמִיעַ אֱלֹהֵי-הָאֲשְׁמֵנִים.

וְאַהֲבוּת-עוֹז וְשִׁנְאוֹת נִכְזָרוֹת אֶז לְרוּחַ.
וְעִבְרֵי אֶז: כָּל-קוֹדֶשׁ, וְעֵתִידִי אֶז בְּטוֹה.

וְעוֹרְקֵי אֶז וְשִׁבּוֹתוֹ כְּתֵל-מִיתְרֵי-כַנּוֹרוֹת.
וְלִשׁוֹנֵי אֶט תְּמַלְמֵל: טֵל-אוֹרוֹת, טֵל-אוֹרוֹת.

1907

לְנִבִּיאָתִי.

וְתָבֵא גַם שְׁעָה: וְאַעֲמֹד הוּם, סֵלָה.
וְאַשְׁלַח לָךְ סֵפֶר בְּרִיתוֹת.
וְיָדִי אֲנוֹפֵף מוֹל הַר-סוּדוֹתֶיךָ:
לְצִמִּיתוֹת, לְצִמִּיתוֹת, לְצִמִּיתוֹת.

וְתָבֵא גַם שְׁעָה קַפּוּאָה וְעַרְלָה,
וְאַפִּיט וְאִין לִי עֵינַיִם.
וְסִבּוּרִים אֶז יִהְיוּ כָּל מְעִינוֹת-עֲדָנִים:
הַנּוֹגֵה, הַרְגֵב, הַחַיִּים.

וְתָבֵא גַם שְׁעָה וְהַרְחֵק אֶז אֶהְיָה.
וְאַדְנִי אֶז בִּינְךָ וּבִינִי.
אֶז שְׂאֵי עַל-שִׁפְיָם וְהִנְבְּאֵי עָלַי, כִּי
הַפְּנִי, הַפְּנִי, הַפְּנִי.

1906

וּמֹתֵי, מוֹת נְחִלֵי-עֵדֶן.

וּמֹתֵי לֹא יִהְיֶה כְּמוֹת כָּל בְּנֵי-הַשָּׁרִים,
וּמֹתֵי : מוֹת-הַפְּלֹאֲתֵי-חַיִּים כְּפִירִים.

כְּמִלְךָ שְׂבוּי־אֱלִים אֲזִי אֲשַׁכַּח בְּחֻצוֹת,
וְעֵינַי תִּשׁוּטְטְנָה סָבִיב בְּרִכּוֹתַי הַנְּפוּצוֹת.

וּסְבִיבִי : פֶּתַח עֲלָמוֹת וְחוֹלְמִים אֲהַדִּים,
וְזִקְנִים רֹאשֵׁי-יָנִיעוּ, וְנַפְדִּים, וְנַפְדִּים.

וּבְכִיָּה לֹא תִשְׁמַע, וְדַמְעָה לֹא תִתְנוּצֵן.
רַק הַחֹשֶׁךְ אֲזִי יִהְיֶה וְהַמָּוֶת יֵצֵא חוֹצֵן.

וְעַל רֹאשִׁי: אֹר שְׂבִינָה, וְלִרְגְלִי: צֶל־אֶפְתִּי,
הַמְטַהֲרִים אֶת יְסוּרֵי הַמִּכְפָּרִים אֶת הַטָּאֲתִי.

וְדַרְכִּים תִּקְצַצְנָה וְנִחְלִים אֲזִי יַעֲמֹדוּ,
וְנִצּוּצוֹת אֵט יִכְבְּיוּן וּמַחֲנוֹת אֵט יִקְוֹדוּ.

וְאַנְכִי: מֵת-חַיִּים לֹא אֲדַע אֲזִי מְאוּמָה,
וְלִבִּי אֲזִי גַל-נְעוּל, וְנִפְשִׁי אֲזִי סְתוּמָה.

מחשבה קדושה, מחשבה מוֹזֶרֶה,
 מחשבה עדינה, מחשבה רֶעֶנְגֶה,
 מחשבה שושנית,
 מחשבה של־שחר.

1908

הַצּוֹת.

הקירות לי רומזים —
 הקירות לי רומזים : הַרְרוּ פְּנֵיךְ.
 התמונות לי קורצות : לִשְׂוֹא כָּל זְכָרוֹן,
 הספרים נאנחים : עִיפוֹת עֵינֶיךָ,
 העשן לי לוחש,
 העשן לי לוחש : שְׁכָרוֹן, שְׁכָרוֹן.

השעון אט מכה —
 השעון אט מכה : גַּם אַתָּה, גַּם אַתָּה.
 הגר לי מהבהב : אַפְּלֵה, אַפְּלֵה,
 ושכינה הַרְדָּה תִּנְשֶׁק אֶת מַצְהֵי :
 לך שֶׁכֶב, סְלֵה.

1908

מִהַשְּׁבָה פִּזְרֶיהָ שׁוֹתֶקֶת, רַעֲנָנָה
 מִהַשְּׁבָה טְמִירָה בְּחִבּוּיֹן נִשְׁמָתִי
 הִירָאָה מִהַשְּׁבַת הַתְּכַל וְקָרָהוּ
 הִירָאָה מֵאוֹר הַטָּמֵא הָעֹבֵר,
 מִהַשְּׁבָה הַנּוֹלָדָה לְמַעַן הָעֵתִיד,
 לְמַעַן הוֹרֶגְבִּיא, לְמַעַן הַזֹּחֵר:
 לְמַעַן אֲדוּגִי.

וְשֵׁם הִיא שׁוֹכֶבֶת בְּחִבּוּיֹן-חִבּוּיֹנִי,
 וְשֵׁם הִיא מְהַבָּה לְקִיץ-כָּל-הַקְּצִיץ,
 וְשֵׁם הִיא רוֹחֶצֶת בְּאֵשׁ הַחַיּוּלִי,
 בְּכֶה אֶל-עוֹלָם, בְּהַדְוֹת הַזְּרָמִים,
 בְּדָם הַמְּתָרוֹצֵץ, בְּשִׁלּוֹת הַיְצִירָה;
 וְשֵׁם מִפְּעַפְעַת הַחֹצָה, הַחֹצָה,
 וְנִתּוֹן לֹא תִתֵּן אֶת עֲצָמָהּ בְּיָדִי,
 וְנִזּוֹל לֹא תִזַּל כְּטַל אֶל תּוֹךְ עֵטִי,
 וְהִיא לֹא תִתְגַּלֵּם, וְהִיא לֹא תִתְגַּשֵּׁם,
 וְקָדוֹשָׁה תִשָּׂאֵר: מִהַשְּׁבָה תִשָּׂאֵר,
 לְהַחֲלִיק אֶת לְבָבִי, לְנֶקֶר בְּמוֹחִי,
 לְגַרְרָה אֶת נַפְשִׁי, אֶת עוֹרְקִי, אֶת פְּחִי,
 וְקָדְדוֹר בְּפָנַי בְּמִשְׁעוֹל הַחַיִּים,
 בְּפֶתַח-הַדְּעִינִים, בְּמַעְגְּלֵי הַתְּנוּבָה
 וּבִתְלֵמֵי הַשִּׁירִים;

מחשבה שושנית.

מחשבה עדינה עומדת על דרכי
 מחשבה מוזרה, מחשבה נהמדה;
 על דרכי עומדת פילדה נצורה,
 באור מתעתע למכשול, לשטן,
 ותגדר בפני במעגלי התנובה,
 בתלמי השירים.

מחשבה נוצצת, מחשבה שושנית
 עומדת על דרכי ותאהז בכנדי,
 ותגקר במחי, ותגקר במחי.

באיזה זר-בוקר מבקרי הקדושים
 ראתה אור-שמש במורשי לבי,
 בהיכל-היכלי, בקודש-קדשי;
 באיזה עת-רצון ושעת הפושר
 שם עילות הנשמות אט התנו אהבים
 ויבא השחר על גפשי הפתולה,
 על גפשי המלאה דם תנובה ונשיקה:
 ותחר ותלד מחשבה קדושה.

אֶתְנוּדָה : כָּל רַע וְעַקְמִימוֹת
 בְּהֶבֶה יִתְרָה אֶאֱהָבָה.
 וְאוֹדָה עַל חַטָּא כָּל חַטָּאתִי :
 דִּם־נִשְׁפָּךְ : לִי גַשְׁמ־נְדָבָה.

וּבְכָל זֹאת שִׁירְתִּי לִי זָרָה
 וְסִתּוּמָה כְּחֻשְׁפֶּת־עֶלְטָה.
 בְּאֵילוֹ כָּל חַיִּי : הַשּׁוֹבָה.
 בְּאֵילוֹ כָּל חַיִּי : חֲרָטָה.

וּבְכָל זֹאת : לֹא אֶכְלָא שְׂפָתַי.
 וּבְכָל זֹאת : לִי הוֹבָה לְדַבֵּר.
 וְהוֹבָה הִיא לְרַעוֹשׁ וּלְקַלֵּל.
 וְהוֹבָה הִיא לְבָנוֹת וּלְשַׁבֵּר.

וְדַעַת לֹא אֲדַע : מִדּוּע.
 כָּל חַיִּי רַק צַל וְהִזְיָה ;
 וּבְנִחוּק פְּתִיל־הַשָּׁנִי אֲשׁוּבָה
 וְאֶסְפֵּר לִי : מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה.

1907

נִשְׁמָתִי.

לידודי המהגדס: י. י. קפ"ד.

אוֹלֵי הַיָּא אֶגְדַּת־צֶל נִוְגָה,
 וְאוֹלֵי רַק מִעֲשֵׂה שְׁדָהּ,
 גַּם אֲנִי לֹא יָדַעְתִּי תַת־אֲמוֹן
 וְאוֹמֵר: אֵךְ צֶל הוּא, הַזִּיָּה.

אוֹלֵי הַיָּא נְשִׁיקַת אֲמָתִי,
 שְׁהִלְכָה בְדַמִּי לְעוֹלָמָה,
 אוֹלֵי הַיָּא נְשָׂמָה נְהַרְמָה
 שְׁתִּשְׁפוֹךְ בְּזוֹהַר אֶת דְּמָה.

אֲתוּדָה: זֶה הַטָּא, זֶה פִּשְׁעֵי:
 מֵעוֹלָם אֶהְבְּתִי חֵלוֹם־חֵלוֹם,
 וְאַשְׁנָא הָאֲמַת הַיָּפָה,
 וְאַתְעַב הַחֶלֶק, הַשְּׁלוֹם.

אֲתוּדָה: מֵעוֹדֵי בְקִשְׁתִּי
 חִמְכָּאוֹב הָעֲצוֹר בְּחַיִּים,
 מֵעוֹדֵי חִטְטִתִּי בְּנִסְתָּר,
 וְסוּדוֹת חִפְשִׁתִּי בְּאֵן.

ואחרי השגעון.

ואחרי השגעון:

ומנוחה-תעד עיפה עלי באה
וממטקת לי השעה.

ואחרי השגעון:

ולבבי: גן-שושנים ועינים,
המשתפכות אט בתיים.

ואחרי השגעון:

גא בואו אל תוף היקי להזכות
ואחלק לכם ברכות.

1911

בדרך.

ותשאלו בקפזי: מי אני? — מאומה.
זיק-ענן מתנשא על רוח: על נפשו הדתומה.

ותשאלו בקפזי: מה הפזי? — מאומה.
נשמת מעט-קט שפוררה ומעט-קט ענומה.

ותשאלו בקפזי: אי מחזי? — מאומה.
למענכם נראיתי כרגע ודרפי סתימ.

1909

שָׁגֵעוֹן, שָׁגֵעוֹן.

בְּמוֹחֵי כִי יִסְעַר הַדָּם
וְעֵינֵי בְּמוֹת חוֹדְרֹת;
וְאֲנֹכִי לְבִדֵי אֲרָגִישָׁה,
כִּי קָלְלָה בְּקַרְבֵי מִגְעָרָת.

וְרִצּוֹן פְּרוּעַ כִּי תֵרָאוּ
בְּאִישׁוֹן בַּת-עֵינֵי הַמָּטָה,
וְנִפְשֵׁי הַכְּפוּתָה, הַחוּלָה
בְּיָם רְמֵעוֹתֵיכֶם הִיא שְׂטָה.

וְטָפָה תִשְׁתַּפֵּף לְאַטָּה
עַל מִצְחֵי הַנְּבֻקַע מִהֶלּוּמוֹת;
וְרִצּוֹן-כָּל-רִצּוֹנֵי: לְהַמָּם
וְלִצּוֹל בְּתֵהוֹם כָּל הַתְּהוֹמוֹת:

אִז סוּרוּ מִמְּנֵי הַבְּדָלוּ,
אִז אָפֶס כָּל הַיָּדָה, כָּל שְׂאוֹן —
אִז שׁוּמוּ בְּלֶחֶשׁ וְאָמְרוּ:
שָׁגֵעוֹן, שָׁגֵעוֹן, שָׁגֵעוֹן.

ועתה :

את הכל עלי לעזוב לאהרנים,

ומה נעים .

כף להוריש את התשוקות הנדולות,

בלי דמעה ובלי קולות,

להורות הפאים.

1909

תשובה.

בְּעָרְב אֶטְבִּיעַ שְׁרַעֲפֵי

בַּחֲשֵׁךְ הַמָּלֵא כְּלִרְזוֹ

וְאֶשְׂאֵל מֵעֵמֶק הַלַּיִל :

הַיָּבֵא הַבְּקָר הַלְזוֹ ?

וּבַבְּקָר אֶקִּיצֶה כֹּה עֵנֶף

בְּזוֹהַר הַמַּפְיֵץ אוֹר־עֵז,

יְבַדְמְעָה אֲבִיחַשׁ : אֵיחֵי

הַחֲשֵׁךְ הַמָּלֵא כְּלִרְזוֹ ?

1908

וְעַתָּה.

וְעַתָּה :

הָעַת שְׁבַעֲתִים הַקְדוֹשׁוֹת
לְגֹעַ.

וְלָרַדְת בְּמוֹטֵיל-בְּרָזֶל בְּמַצּוֹלוֹת.
בְּלִי דַמְעָה וּבְלִי קוֹלוֹת,
וּבְלִי נֶהוּ.

וְעַתָּה :

הַחֲטָא שְׁבַחֲטָאִים הָעֲזִים,
הַנִּבְא.

עָלִי לְעִזּוֹב אֶת הַשְּׂמִשׁוֹת הָעוֹלוֹת.
בְּלִי דַמְעָה וּבְלִי קוֹלוֹת,
וּלְהַחֲבֵא.

כִּי חֲטָא הוּא.

לְאַסֵּר אֶת גְּבוּרֵי הָעֵתִיד
בְּזִיקִים.

וְאֵת חַחֲוִים שְׁפָרְאוּ בְּעֵשֶׂן-עוֹלוֹת.
בְּלִי דַמְעָה וּבְלִי קוֹלוֹת,
הַצְדִּיקִים.

סֵפֶר הַיְצִיָּרָה.

וְשֵׁם: בְּתוֹהוֹם נִשְׁמָתִי, עוֹלְמוֹת לִי אֵין-חֶקֶר,
 עוֹלְמוֹת חִידוֹת-עוֹלָם קָלִים וְנִפְלְאִים.
 וְשֵׁם: בְּתֹאֵל-לִבִּי, לִי רַבְבוֹת יָרָעִים,
 לִי שִׁפְעַת אֹר-יָרָעִים.

וְשֵׁם: בְּכַבַּת עֵינַי, צָבָעִים לִי וּגְוָנִים,
 וְאֶלְפֵי הַשְּׂרָטוּטִים מְשַׁתְּעֵשְׂעִים, מִתְּפִלְסִים;
 וְשֵׁם: בְּחֶדְרֵי-אֲנִי, לִי קוֹלוֹת-סוּד-דְּמָמָה
 מִתְּפִלְלִים וּמִקְלָסִים.

וְשֵׁם: בְּרִסְסֵי דָמִי, לִי הֵי-פֶלֶא שׁוֹנִים,
 חֲנִי הוֹד-שֶׁל-צַעַר, חֲנִי מֵאֵת-פְּרָצוּפִים;
 וְנִחְלִים שָׁם מִתְּלַחֲשִׁים, וּבְבוֹאוֹת שָׁם מִצְטַחֲקִים,
 וְחִלּוֹנוֹת שָׁם שְׁקוּפִים.

וּבְמִרְהָקֵי נוֹף-מוֹחִי: יְצוּרִים וְצִנּוֹרוֹת
 וְאֶבִּיבִים וְהֵד-שִׁירִים וְרוּחוֹת בְּגֵי-פִקּוּדֵי;
 וּבְנִבּוּל עָלַי תִּרְדָּמָה: אִזְ אֶמְלוֹךְ בְּעוֹלָמִי,
 בְּעוֹלָם הַיְהוּדִי.

לקרוע את הליל, לגלות את הרזים,
את דבימת הפרחים ואת רעש הארזים.

לברא פחות-אורה חדשים לפקרים,
להשתפך באבנים, בריחות, בקרים.

לנשק את המבל ולקרא בגרון,
ולרון, ולרון, ולרון, ולרון.

1904

ה י ד י !

מבין שלשלאות נמלטתי,
הניחו לי לנזם, ארורים;
שם הרחק במדבר הנזרא
לי כחות איז-תקר שמורים.

הניחו לי לנזם — אנוסה,
אפלטת מזרועות המות;
שם הרחק החיים לי קוראים,
לא אוכל ביניכם לישיבת.

1904

לָרוֹן, לָרוֹן, וְלָרוֹן.

לְשֵׁבֶת עַל הַגְּבְעוֹת בְּרוּחַ שָׁפִים
וְלַחֲפֹק הָעֲנָנִים וְטָהַר הַשָּׁמַיִם.

לְהַבִּיט בְּזִיּוֹן-שָׁמַיִשׁ עַל-יְהוָה-מְזַהֵרָה.
בְּעֵינַי מִתְגַּעְגַּעַת וּבִנְפֹשׁ בְּפִירָה.

לְגַמֵּא אֶת הַרוּחֹת הַמְנַשְּׁבוֹת וּבָאֵת
וְלִשְׁפּוֹף שִׁירַת-הַיָּיִם עַל כָּל הַגִּיאֹת.

לְכַרוֹשׁ צְעִיף-בְּרָכָה עַל רַחֲבֵי הָאָדָמָה,
עַל גּוֹי וְעַל אָדָם, עַל רוּחַ וּנְשָׁמָה.

לְהַעִיר חַיֵּי-עוֹלָם בְּנִפְשׁוֹת הַמְקוֹת
וְלְהוֹשִׁקוֹת צְמֵאֵי-זוֹהַר וְלָרוֹת וְלָרוֹת.

לְלַקּוֹט פְּרִי-פֶלֶא וְלִשְׁתּוֹת טַל-אֲרוֹת
וְלִקְשֹׁר זֵר-אֶהְבָּה לְמַבְשְׂרֵי הַבְּשׂוּרוֹת.

לְקַסֵּם אֶת אֵילַת-הַשֶּׁחַר בְּקוֹל עָרָב.
לְהוֹשִׁיט יְדֵי-שְׁלוֹם לְדוֹר הוֹלֵךְ וְקָרָב.

וְרֹאשׁ אֵין לְשִׁירִי וְסוֹף אֵין לְחִפְצִי
 לְחַיִּי אֵין-קֶץ הֵם גְּצֻמִים.
 וְאַנְהֵת יוֹם-מוֹתִי : הִיא בְּרֵבֶת-רַבְּרוּיָה
 לְשָׁעוֹת, לְרַגְעִים אֲהָדִים.

1908

וּלְקָבוֹת מְנַשֵּׁק אָנֹכִי.

וְחִמְטָה אֶת אָזְנוֹ אַחֲרֵי גְשֻׁמְתִי :
 אֶת שִׁירַת לְקָבוֹ שָׁם יִשְׁמַע בְּדַמִּי :
 וְאֶת גִּפְשׁוֹ יִרְפֵּא בְשִׁמְן-הַמֹּזֶר
 הַמְּחַבֵּשׁ לְעֵצְבוֹתֵי-אָנִי.

וְחִמְבִּיט בְּאִישׁוֹן בַּת-עֵינֵי-אָנֹכִי :
 בְּעֵצָם גְּשֻׁמְתוֹ, בְּעֵצְמוֹ הוּא שָׂר :
 וְהַדּוֹפֵק עַל פֶּתְחֵי לְבָבִי בְּלֵט :
 אֶל בֵּיתוֹ הוּא סָר.

כִּי גִפְשׁ-כָּל גִּפְשֵׁי וְנִפְשׁ כָּל-פְּרוּיָה
 וְעָרֵשׁ כָּל רוּחַ יִנּוּעַ בְּמַחִי ;
 וְנִפְשׁ-הַנִּפְשׁוֹת מְחַבֵּק אָנִי
 וּלְקָבוֹת מְנַשֵּׁק אָנֹכִי.

1908

וְאֵנִי : קוֹרְהֵימָנִים.

עָבַר שְׁלַח־לְקִימָ, וְהָיָה כְּפֹרֵד,
 וְעָתִיד מְתַרְקֵם בְּחִלּוּמוֹת :
 אֲנֹכִי קוֹרְנֵצָח, הַמְחַבֵּר הַזְּמָנִים,
 הַמְרַפֵּס הַנְּפִשׁוֹת, הַמְקוֹמוֹת.

לֹא רֵאשִׁית הַפְּנִי, לֹא אַחֲרִית לְעֵתִי :
 יִשׁוּתִי הִיא בַת־הַפְּיָנִים :
 רֵאשׁ שִׁירִי : הַדֶּרֶךְ־מֶזֶן, וְסוֹפוֹ בְּנִצְחִים,
 וְתִכְנֹו : יִשְׁלַשְׁלֵת־הַחַיִּים.

חֹמֶר־הַיּוֹלִי : אֲבִי־אֲבוֹת לְבִי,
 וַיִּלְיָדִי הָאֲחֵרִית הֵם נִינִי.
 כָּל דָּפֶק לַבְּחֻזָּה, כָּל חֶפְזֵן יְהוּדִי :
 הַלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינִי.

לֹא הֶדֶשׁ הִבֵּאתִי בְּטֶנְאֵה־שִׁירָה,
 לֹא שִׁירֵי־הָרְגַע וְרִנְנוֹת :
 שִׁירֵי־וִיבֵל, אֶרְחֹנִי, דַּם־מְכַבֵּי, קוֹל־שׁוֹפָר :
 מְלַחְמוֹת עֵתִידוֹת־נוֹשָׁנוֹת.

אתם.

(לאבי היקר, בנשיקת בן־אובד.)

ויש עוד גם לנפשי משאת־נפש רמה.
שלא הלפה בענן עשן־קטורת־ארה.
וקדושים לי הנצוצות, שביבי אור־נשפכם,
הנוצצים בלכבי לעתות־פצרה.

וקדושים לי הקולות האלמים והמתוקים.
שמתוך בית־המדרש באני אטי־המיון;
וקדושות לי הדמעות שמנחלן המברך
כל עורקי ואברי פחד־עד ישתיון.

וקדושות לי הפאות הפרועות והמרוטות,
הטוות בנשמת־י הלום־אור זך ותמים;
וקדושים לי הסהבות, הפנים הנעלמים,
המלומים אותי חרש עד סוף כל הימים.

וקדוש לי האל: וציר גפשכם הגדולה,
זו־יגונכם, העתיד לגדילכם עד אין־חקר,
שנפשי הנטמאה תשתפך לו ברעדה,
ולהדומו אשתטח עת יאיר בי הבוקר.

בְּהוֹתִי נְבוּכִים.

בְּהוֹתִי נְבוּכִים. אֲשַׁתְּוֹלְלוּ בְּלִי חוֹשֵׁי ;
 נְגַעִים וְהַלְיִים סוֹרְרִים.
 אֵלַי אֶל־הַנְּקָמָה. קַח לִי אֵת פִּתְעוֹנִי
 הַפְּגִי בְּסַנְוָרִים.

נָא הַפֵּל עָלַי שְׂנֵה וְקַח לִי אֵת אִישׁוֹנִי
 אִישׁוֹנִי הַרְוֵאָה הַנְּגַעִים.
 קַח לִי אֵת תְּקוּמָתִי. קַח לִי הַלּוּמֹתַי
 הַקְּדוּשִׁים וְהַפְּדָאִים.

קַח לִי אֵת שְׂמֹנֵי הַמֶּאֱזֵר לִי בְּהַשְׁבָּה.
 אֵת פְּחֵי הַמִּכְרָפֶס פְּלִבְיָא ;
 קַח לִי אֵת שִׁירְתִּי. קַח לִי אֵת נִשְׁמָתִי
 אֵת לִבִּי. אֵת לִבִּי.

קַח לִי אֵת הַכֹּל, פֵּל אֶרְצָה, פֵּל אֲדָע,
 פֵּל אֲבִיט, פֵּל אֲשַׁבּוֹן חַרְדִּים ;
 אֵלַי אֶל־הַנְּקָמָה. קַח לִי אֵת שְׂמֵי עֵינֵי
 הַפְּגִי בְּסַנְוָרִים.

בֵּין הַעֲתִיד.

(מזור-מעט לפצויע-מלהמתנו: ש. מ. לור.)

עריסתו הרעועה במערב נאנקה
וקינות לו בכתה הבצלת-השרון:
מין-מכפי הוא היה. פעל עיני-תכלת
ובלבו דור-חיים התמרמר בקרון.

לא אחת התפתח מזיקי הליל
ויעף פשביט צפונה וימה:
וישא את קולו ויקרא בקרון
ודבריו נבלעו בחיק האדמה.

ויחרוק את שגיו ויקלל פנואש,
ויז את מכאובו עד לב-השמים:
ויפר את אהיו, והם לא הפירו
אחיזום הצועק: הקיצו, היודחים!

ויבא ויחבק לשארי בשרו
וינשק לבוגד, להדיוט, להסיד,
ויפן בזה וכה וירא, כי אין איש:
ויך את לבבו ויטמנהו לעתיד.

גְּשָׁמִים.

גְּשָׁמִים —

וְנִכְשׁ עֲגוּמָה בְּאֲזְנֵי לֹחֶשֶׁת :
 אֵיזָה חַיִּי־טָפֶל שְׁעֵבְרוּ בְּלִי־מָה,
 וְאֵיזָה מְהֵרֵת־נֶצַח הַהוֹלֵךְ וּבָא :
 מְאוּמָה, גְּשָׁמִים.
 וְאֲנֹכִי כְּנֹדָהֶם, וְאֲנֹכִי בְּרֵשֶׁת.

גְּשָׁמִים.

וְנִגּוֹן בְּעַל־שֵׁם־טוֹב מְסַתְּלֵם לַבְּחֹלֹנִי.
 אֶת עֵינֵי הָעֵיפֹת אֲטָבִיעַ בְּרוּם,
 בְּגוֹבֵה שְׁמִי־אֵין, בְּעֶלְטָה בְּמֵאוּם,
 וְאוֹדָה בְּגְשָׁמִים
 לְאֵלֵי אֵל־עֲלִיּוֹן, צוּרֵי וְקוֹנֵי.

1911

מְהֵרָה.

הַדִּלְתָּ לֹא תִסּוּב וְאֵין פְּנִים בְּחִלּוֹנִי
וְאֵין נֶפֶשׁ אִשָּׁה מִבְּקָרְתְּ אֶת מְלוֹנִי.

הַסְּפָרִים יַחְלֹמוּן חֵלוֹם-נֶהְתָּ, אֵין-דָּעַת.
וּבְלִבִּי אֵין-סֶפֶק, אֵין-חֶטָּא וְאֵין-כַּעַם.

וְשִׁעוֹנִי לֹא יִמּוֹד אֶת יָמָי, יָמֵי-טְפָחוֹת.
וּסְבִיבִי: דְּמִנְחָה, הוֹד-שְׁאֵנָן, צַחְצָחוֹת.

וְהַכֹּל: צַל-פְּלֵא, צַל-עֵבֶר - וְעֵתִיד
וְאַנְכִי לֹא יְהוּדִי, לֹא כּוֹפֵר, לֹא הַסִּיד.

וּפְרָתִי זֶר-שְׁשׁוֹן וְטוֹהַר הַד שִׁירִים
מִפְּלִיאִים, מִכְּטִירִים, מִצַּטְחָקִים, מִזְהִירִים.

וּיְלָדִים מְשִׁתְּעִשְׂעִים בְּלִבִּי, בְּתֵהוֹמֵי.
וְטָהוֹר אֲנִכִי כְּתִינוּק בְּיָדֵי-יָמוֹ.

הַמְשִׁתַּרְבֵּב הַטָּמֵא.

הַלְלוּיֹת רוֹעֲשׂוֹת עַד לֵב הַשָּׁמַיִם,
 וְאַנְכִי הִישׁ עֹזֵר עַל כָּל גַּל וְעַל כָּל נְנֻף;
 מְלַפְנִי : קְדוֹשׁ-מְזֻרָה,
 וּמְאַחֲרֵי שָׁם מִתְלַבֵּט הַגִּזְרֵל הַטָּמֵא,
 הַמְשִׁתַּרְבֵּב הַגְּדוֹל : הַנְּנֵב.

הַנְּנֵב הַנְּנֵב, הַרִיק מִכָּל רְעִיּוֹן,
 הַמְלֵא טְמֵאת-דִּיּוּפִי וְאוֹר-מִתְעָה :
 לְבִי לֵב יְהוּדִי,
 לֵב זָרִם-הַלְלוּיֹת : וְשָׁטָן שֶׁל-נְנֵב
 אֶת נַפְשִׁי הַיְהוּדִית מְנַסֶּה.

וְאֵת רֵאשֵׁי הַנְּגָאָה לְאַחֹר מְחַפֵּץ,
 לְאַחֹר, לְאַחֹר, אֵךְ לְאַחֹר —
 הַלְלוּיֹת רוֹעֲשׂוֹת,
 וּמְאַחֲרֵי מִתְלַבֵּט הַמְשִׁתַּרְבֵּב הַגְּדוֹל :
 הַנְּנֵב, הַשָּׁטָן הַשְּׁחֹר.

1911

איִזָּה יָמִים.

איִזָּה יָמִים מְשֻׁמָּשִׁים וּבָאִים.

איִזָּה יָמִים :

לְבִי בִי מְרַחֵף, דָּמִי בִי רוֹתֵחַ.

וְשִׁעְרוֹת רֵאשִׁי קָמִים.

בְּמִיזֵן-קִלְקֵלָה הוֹלֵכֵת פֶּה וּקְרֹבָה.

בְּמִיזֵן-קִלְקֵלָה.

שָׂמִים בִּי מַבִּיטִים וּמַבְלִי כָּל הַנִּינָה.

וּמַבְלִי כָּל הַצָּלָה.

איִזָּה רוֹהוֹת זֶרְמִים בֵּין עֲצָמוֹתַי.

איִזָּה דָּמִים :

איִזָּה יָמִים מְשֻׁמָּשִׁים וּבָאִים.

איִזָּה יָמִים.

בְּאֵין תְּשׁוּבָה.

וּבְכֹל אֲשֶׁר עָשִׂיתִי, וּבְכֹל אֲשֶׁר הָיִיתִי,
 וּבְכֹל אֲשֶׁר פָּרַתִּי וְאָפַר אֶת בְּרִיתִי,
 וּבְכֹל אֲשֶׁר הִפְכֹתִי
 וּבְכֹל אֲשֶׁר שִׁבַּחְתִּי;
 לֹא אַחַטֵּט, לֹא אֶפְשָׁפֵשׁ, לֹא אֶתְחַרֵּט,
 כִּי בֶן בְּרֵאנִי אֲדֹנָי.

וּלְכֹל אֲשֶׁר הִטָּאתִי, וּלְכֹל אֲשֶׁר נָתַתִּי,
 וּלְכֹל אֲשֶׁר לָבָו, לְבִטְפֹשׁ לֹא קִרְעֵתִי,
 וּלְכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 וּבְעֵינָיו רַע עָשִׂיתִי,
 לֹא אֶבְקֶשׁ, לֹא אֶתְנַצֵּל, לֹא אֶשְׁתַּחֲוֶה,
 כִּי בֶן בְּרֵאנִי אֲדֹנָי.

וּבְכֹל מְקוֹם־מְלַחְמָתִי, וּבְכֹל מְקוֹם־מַפְלֵתִי,
 וּבְכֹל מְקוֹם־חֲרָפְתִּי, שֶׁנִּפְשִׁי רַק הִצַּלְתִּי,
 וּבְכֹל מְקוֹם־חֲטָאתִי,
 שְׂאֵבֵא וְשָׂבֵאתִי;
 לִי אֲוִר־חַיִּים, לִי אֲוִר־תְּהִלָּה עֲתִיד לָבֵא,
 כִּי בֶן בְּרֵאנִי אֲדֹנָי.

בִּי לִבְךָ נִוְצָרְתִּי.

נִשְׁמַתְכֶם הִסְתוּמָה : קִוְּמִפּוֹת פְּתוּחוֹת,
וְאֲנִי מִפֶּנֶם אֶכְרִית אֶת מַחְלַת־הַמְּנוּחוֹת,
בִּי לִבְךָ נִוְצָרְתִּי.

יִרְפֵּא כָּל חוֹבֵר מִפֶּתְכֶם בְּסַמִּים,
אֲנֹכִי אֲשִׁימְכֶם לְמַצְלוֹת־לִב־יָמִים,
בִּי לִבְךָ נִוְצָרְתִּי.

כָּל מְנוּחָה : מוֹת עוֹלָם וּמָוֶת כָּל גְּחַת,
וּבְדָמֵי אֵשׁ זָוְעָה, וּבְלִבִּי קִדְחַת,
בִּי לִבְךָ נִוְצָרְתִּי.

בְּלִבְכֶם אֲצִיטָה : שֵׁם אֲטַע מוֹשְׁבֵי
וּבְלֵהֵב הַצּוֹרֵךְ יִשְׁרָה לְבָבִי,
בִּי לִבְךָ נִוְצָרְתִּי.

בוֹז רִיקִים, עִם סוֹרֵר, אֲמַלְלִים. נִתְעַבִּים ?
וְאֲנֹכִי לֹא אֲשַׁקּוּט עַד צֵאת הַכְּכָבִים —
1911 בִּי לִבְךָ נִוְצָרְתִּי.

גם זוכרים זכרונות,
 גם פוסקים לאור,
 גם פורטי עונות,
 גם מתים בבור.

ובכל זאת: הנני,
 הנני במאוד,
 ולקני ולאחרי
 המות, הסוד.

מה נפשי מנפש,
 מה לבי מלב?
 חי נפשי, לא אדע,
 מה כאבי מכאב?

IV

וּבְאֵמֶת לֹא אָדַע :
 מַה לְּפִי מְלֵב ?
 מַה שִׁירֵי מוֹשִׁירִים,
 מַה פֶּאֶבִי מְפֹאֵב ?

הַיֵּיכֶם, חַי אֲנִי,
 לֹא אָדַע אַף אוֹת,
 וּמַה הִבִּיאֲנִי
 לְמוֹפֶת, לְאוֹת ?

הַטָּאִים קְדוֹשִׁים :
 הַסִּפֹּר, הַשֵּׁם,
 הֵם שְׁלַחוּ בִי חֲצִם
 בְּהֲצִיצֵי בְּהֵם.

הֵן הָיוּ מִלְּפָנִים
 גַּם שָׂרִים לְרוֹב,
 גַּם גּוֹעִים בְּקוֹדֶשׁ
 גַּם קוֹלֹת - פֶּאוֹב.

III

וְהִנְנִי מוֹדָה :

אֶסְוִיכֶם הַנִּרְקָב לֹא הִצִּית בִּי אֲשֶׁר־הָיִים.

זֶה כְּבָר יִשְׁנַעֲשֶׂה בִּי טָבַע.

וְלִבִּי שָׁנַמַם לַפְּרָקִים.

הַתְּעִשֶׂת וַיִּצְחַק עָלַי וְעָלֵיכֶם

עַל אַחַת שָׁבַע.

וְהִנְנִי מוֹדָה :

הָעֵבֶר עִם הַסְּמִי הַלֹּמֵז הָאָרוֹךְ

לִי : גַּעַל וְעוֹן־פְּלִילִי ;

וּבִיחַד פְּנִיתִי לוֹ עוֹרָף

עִם כָּל בְּזֻז־הַגְּלוּת הַבּוֹגֵד

וְעִם כָּל בְּנֵי־גִילִי.

וְהִנְנִי מוֹדָה :

כָּל דְּבוּרִי כָּל כַּעַס וְכָל הַפְּיוֹן־לְמֵאוּבָה.

כָּל אֱלֹהִים : אֲנֹכִי אֲנֹכִי ;

אֲנֹכִי בְּזֻז־דְּמָכֶם הָאֲנוּשִׁי.

וַיִּצְעָרֵי שְׁנוֹלֵד עֲמָדִי

וּמַחִי וּמַחִי.

II

וְאֵנֹכִי לֹא אֶחָרָד לְהַמִּית יַעֲרֵה־זִקְנִים.
הַמַּגְדֵּל בֵּין סַבְּקָיו עֹבְדֵי עֲבוֹדַת־פְּתָנִים.

וְאֵנֹכִי לֹא אֶקוּם מִפְּנֵי זִקְנַת־עַד חֲרָבָה.
שְׂאִין לָהּ כְּבוֹד אַחַר זִוְלָתִי הַשִּׁיבָה.

וְאֵנֹכִי לֹא אֶמַּס לְקַנַּת עֲבָדֵי־הַתְּפִלָּה.
הַיִּרְאִים מִתְּקוּנָתָם, לְבַל תִּבְּא חֲלִילָה.

וְאֵנֹכִי לֹא אֶמִיר אֶת עֲשָׂרְנוּ בְּנִדְבוֹת.
וְלֹא אֶמְכּוֹר אֶת הַבָּנִים בְּעֵבוֹר הָאֲבוֹת.

וְאֵנֹכִי לֹא אֶכְנִיעַ אֶת דְּמֵנוּ לְמִי־עֵינִים.
אֶת דְּמֵנוּ הַרְוֵעַשׁ בְּזֶרֶם־אֲרִיזֵן־וְשָׁמַיִם.

וְאֵנֹכִי אֶפְתַּח לְבִי כְּלֵב אֱלֹהֵי־אֲבוֹתֵינוּ.
לֵב צוֹפֶה וּבֹעֵר הַמְּחַכֶּה לְהַנְנוּ.

וְאֵנֹכִי: בְּזֶרְעֶרְפְּכֶם לֹא יוֹתֵר עַל הַחַיִּים.
וְדָמִי זֶה דְמָכֶם: זֶרֶם־אֲרִיזֵן־וְשָׁמַיִם.

וְחִיָּה לֹא אֶחָיָה בְּרִצּוֹן הָאֲחֵרִים.
 בְּמַלְקוּט שְׂבָלִים, בְּמַלְחַד הַפִּיר.
 בְּבִלְוֵי־סִסְחָבוֹת צְעָדָתִי בְּגֹאוֹנִי.
 וְאֶבְלַע דְּמָעָתִי וְאֶצְחַק בַּחֲרוֹנִי.
 וּבְלֵב מְלֹא־עֵתִיד שִׁכְנַתִּי הַרְרִים.
 וְנֶחֱשֵׁב נֶחֱשַׁבְתִּי כְּמִשְׁתִּין־בְּקִיר.

וְחַיֵּי הַזָּרִים לֹא נֶאֱוֹו מְעוֹדִי.
 וַיֵּשׁ שְׂפֹשְׁפֹשְׁתֵי בְּמַעֲשֵׂי בְּסוֹד.
 וּפְעַם הַצָּצָתִי בְּפִרְדֵּם הַחַיִּים.
 וּפְעַם, בְּחֻלִּי, עֲצָמָתִי עֵינִים.
 וְתָמִיד שִׁקְרָתִי בְּחֻלִּי אֶת סוֹדִי.
 וְאַחַת לֹא אָדַע : אֶט־שָׁבַת וְשִׁקוּט.

וְנִקְוִי הַשָּׂבֵל בְּפָנַי יִרְקוּ.
 וּמְזוּזַת־הַטְּהָרָה, וְקְדוּשֵׁי־אֱלִיל ;
 וְלִבִּי גַם בְּנִיחָם שִׁפְצָלָם הֵם חוֹסִים.
 אֵל יִרְהַבוּ לְגִשְׁתֵּי אֵל פִּשְׁעֵי הַקְּדוּשִׁים.
 לְהַמְתִּיק אֶת דִּינִי בְּשִׁקְרֵי קְדוּשֵׁיהֶם :
 הֲנִי מוֹסֵר מוֹדְעָה בְּעֻלִּיל .

מְסִירַת מוֹדְעָה.

(פְּשְׁעֵי הַקְּרוּשִׁים.)

I.

וּבְטָרֶם עוֹד יִקְדָּשׁוּ בְּשָׂרֵי תוֹלְעִים.
הִנְנִי מוֹסֵר מוֹדְעָה בְּעֵלִיל :
חַי הָאֱמָלָלִים, הֵם חַיִּים גְּלוּיִם,
חַיִּים טְמֵאִים וְזָרִים וּבְזוּיִם :
פְּרַכּוּסִים, וּמְהֻלָּוֹת, וְקִצִּים וְרָגָעִים,
שְׁנוּאִים לְלִב־קְמוּיָךְ, לְחַפְּיִם, לְאֹוִיל.

מֵעוֹדֵי לֹא עָדִיתִי אֶת מַעֲשֵׂי פְּפָרְחִים,
מֵעוֹדֵי לֹא צִיָּרְתִּי עַל פְּנֵי פְּנֵי־אֵל :
הִלְכֹתִי בְּדַרְכֵי הַזָּרוֹת וְהַמְּגוֹנוֹת,
וּבְעֵינַי נִשְׂאֹתַי נִשְׂמוֹתַי הֶעָגוּנוֹת,
וְאָסוּל לִי מִסְלָה לְנִצְח־נִצָּחִים
בְּחֻלּוֹמוֹת־אֵין־רוּאָה, בְּפִלְאוֹת הַלֵּיל.

עת לחשות.

(לאחר-ברוח דר. משה ברון)

ועת לחשות גם יש, עת הכליע חרוק;
 עת נשדד-שפתים, נענע: פן, פן.
 ועת ישבת גם יש, עת להרום חרוק,
 עת עצום-עינים, עת לחרוק פישן.

עת לקבור הפעם פקרקע הפתולה:
 פקדושת איזרצון, איזרמעה, איזרדם;
 עת לגיד לנפוש ההפצה האמילה:
 ארור הפורין הגדר וקם.

ועת לבית גם יש, עת לבית פהשכה.
 מפלי כל הבישה: מהוע, על-מה.
 עת לבית ולבית פעון עששה
 פעבר, פהוה, פעתיד הפא.

ועת פטול גם יש, עת ילאה המה.
 עת אפסה הקטטה, עת יקבה האיש.
 ואיזתקנה, איזגיון, איזזכר, איזפח.
 איזשירה, איזצרה — עת לחשות גם יש.

בְּהוֹנְתִי.

וְאֵת מְקוֹשֵׁשׁ דַּמְמַתְּכֶם אֲנִי אֲחַלֵּל
 וְאֶהְרֹס אֶת מוֹפֵת הָאֵין.
 וְאֵלֶיךָ בְּמִתְיָבִים בְּקוֹלֶךָם אֶקְרָא
 וְאֶפְתָּח אֶת אֲזוּזֵי-הַחַיִּים.

וְאֵת הַפְּלִיטֵי-חַיַּיִשׁ אֶהְרֹסֶנָּה לְנֶצַח
 וְאֶמִית אֶת נְבִיאֵי הַמְּוֵרָה;
 וְלִבְכֶנְךָ הַמְּבוֹרָךְ לְמִקְדָּשׁ אֲרִיבָה.
 לְמִקְדָּשׁ אֶל-אֹרֶחַ לְשָׁבֶת.

וְאֵת לְבַרְצָאֲצַאִיכֶם בְּחָבֵי אֶמְמִינָה
 וְעַל עַרְשֶׁם בְּנֹשֶׁר אֶעִירָה;
 יִבְאֲצֵנִי הָעֵתִיד קוֹל הַיָּדָד אֲרִיעַ.
 קוֹל-סִנֵּי קוֹל-הַתְּחָה וְשִׁירָה.

וְעַל נְשֻׁמַּת נְשַׁמְתְּכֶם וְעַל כָּל מַעֲשֵׂי יָדְכֶם
 אֶת כָּף אֵל-קְדוֹתְךָ שִׁבּוֹתִי
 וּבְחַיֵּי אֶקְדָּשׁ אֶת שֵׁם אֱלֹהֵינִי.
 וְלֹא בְמוֹתִי.

וְאָבִיט בְּתוֹךְ לְבָבְכֶם, בְּלֵב עִם פְּלֵא־הַנוֹט,
 וְאַרְאֶה שָׁם זִיק הַיָּיִם וְטַפַּת לְשֶׁד־כֶּה.
 וּבְנִשְׁמַתְכֶם הַשְׁתַּקְפֹּתִי
 וְרֹא אֲמַצָּא לְנַפְשִׁי כְּמוֹת.

וְעֵינְכֶם תְּמִיתֵנִי, עֵינְכֶם הַמְּפֹטָת
 בְּזוֹ גַם־זוֹר־לְטוֹבָה, מִזֵּה־תְּשׁוּקוֹת וְצוּמוֹת.
 תִּינֹקוֹת־הַזֶּזוֹן בִּי מְשִׁהוֹבְבִים;
 וְעַמִּי מְרַצְהִי הַהֲלוּמוֹת.

1990

וּבְאַחֲרוֹנָהּ כִּי תֵרְאוּ: סְבִיבֵי דְמִמַּת־מִוֶּת.
 זָא אָמְרוּ: נִפְשֵׁנוּ הוּא הָיָה, נִפְשֵׁנוּ,
 בְּכָ רַוְהוֹת מוֹזְרוֹת בּוּ אִוּוּ לְשִׁבְתָּ.
 רַוְהוֹת מוֹזְרוֹת הַצּוֹרְבוֹת מִכְּתָנוּ.
 זָא אָמְרוּ: נִפְשֵׁנוּ הוּא הָיָה, נִפְשֵׁנוּ.

1908

וְעַמִּי מְרַצְחֵי הַחֲלוּמוֹת.

בְּן תִּקְוֹת רַעֲנָנוֹת וְחֲלוּמוֹת רוּד־סְמָדָה,
 וְגִילוֹת מִתְּפַתְחוֹת כִּי צוֹתְקוֹת וְהוֹמוֹת,
 וּבְנֵי אַמִּי בּוֹרְתֵי פְרָחֵי:
 וְעַמִּי מְרַצְחֵי הַחֲלוּמוֹת.

עֵינַי יְהוּדֵי־הַגְּלוּת מִפְּטָת כִּי כְהוֹרְבָה,
 עֵינַי גְּזָרָה־הַיֵּא־מִלְּפָנַי עֵיפָה וְאֲדִיבָה —
 עַחֲדִידִים אַתֶּם לְתֵת הַשְּׁבוּן
 לְפָנַי אֵל תִּנּוּבְתֵי הַנְּדִיבָה.

הַזּוֹן־אֲשֶׁר תְּזִיתִי בְּלֵיל אֶבִּיב־נְדָבָה,
 הַזּוֹן הַשֶּׁק שֶׁל פְּלָאוֹת וְתַהֲיָה וְגֵאוּנִים,
 וְלְאוֹר בּוֹקֵר בְּאֶתִי הַנָּה
 לְבַקֵּשׁ לְחֲלוּמֵי פְתָרוּנִים.

אַחֲרֵי מִטְתִּי.

וְכִי אֶעֱצִים אֶת עֵינַי תִּגְלֹאוֹת, הָעֲשִׂשׁוֹת,
אָמְרוּ: לֹא הָיוּ דְבָרִים מֵעוֹלָם.

לֹא הָיָה לְבַס־וֹעֵר בְּעֶצְמוֹת הַיְבֻשׁוֹת,
הַפְּגָר בְּקִזָּה אַף גּוֹלָם הוּא, גּוֹלָם,
אָמְרוּ: לֹא הָיוּ דְבָרִים מֵעוֹלָם.

לֹא הָיוּ דְבָרִים וְלֹא הָיָה כָּל־שׁוֹם־צִעֵר,
אָמְרוּ: הַשִּׁירָה הִיא פְּזוּרַת הַפְּחֹת.

וְאָמְרוּ גַם זֹאת: מִשְׁנָע הוּא וְבִיעַר
הַהוֹלֵךְ וּמְנַעַר הַנְּפִשׁוֹת וְהַמְהוֹת,
אָמְרוּ: הַשִּׁירָה הִיא פְּזוּרַת הַפְּחֹת.

וְאִם גַּם־אֲזוּ עוֹד יִצְמַחַק בְּאִשׁוּנֵי זִיקֵי־יָפִי,
אָמְרוּ: אוֹלֵי לֹא עָזְבֵנו עוֹד כְּלָה,

אוֹלֵי מִסְתַּמֵּר אֱלֹהִים גַּם בְּסוּפֵי,
אֱלֹהִים הַלּוֹחֵשׁ שִׁיר־הַנְּבִיחַ בְּמִפְלָה;
אָמְרוּ: אוֹלֵי לֹא עָזְבֵנו עוֹד כְּלָה.

בְּהִשָּׂאֵי שִׁירְתִּי.

בְּהִשָּׂאֵי בְּהִשָּׂאֵי שִׁירְתִּי בְּתַחֲחִים.
 הַתְּאִפְקִי הָאֱלֹמִי וְחֲבִי,
 בְּהִשָּׂאֵי בְּהִשָּׂאֵי: הַמֹּת מִתְּרַפֵּק
 עַל דְּדִי רַעֲיָתוֹ בְּדָמִי.

הַנְּפֹשׁ הַיְתוּמָה תִּכְרִיכִים לְבָשָׁה.
 פֹּה תִמְלוֹךְ הַדְּמָמָה, הָאֵל.
 וַיִּנְשׂוּרָף לַיִל-נֶצֶחַ פֹּה קוֹלֵט שִׁירְתִּי
 בְּלִבָּבוֹ הָרִיק וְחִדַּל.

אִיזוֹ מִנְגִּינָה תִתְפַּשֵּׁט פֹּה דוּמָם.
 מִנְגִּינַת רִקְבוֹן-שְׁלֵרֹז;
 וְאַנְהוּת הַחַיִּים פֹּה אֶפְסוּ עַד הַדְּמָן,
 וְחִדַּל פֹּה הַדֵּל וְכָס.

הַשְּׁלָדִים יִחְלוּמוֹן: הַמֹּת אֵט מוֹצֵין
 נְשִׁיקוֹת רַעֲיָתוֹ בְּדָמִי —
 בְּהִשָּׂאֵי בְּהִשָּׂאֵי שִׁירְתִּי בְּתַחֲחִים.
 הַתְּאִפְקִי הָאֱלֹמִי וְחֲבִי.

אַנְכִי וְאַתֶּם.

וְאֵת גִּשְׁמֹתַי הֶעֱלִיזָה אַתֶּם לִי נְתַתֶּם.

אֲשַׁפֵּל-עַד הַפָּנּוּ: אַנְכִי וְאַתֶּם.

וּבִינְנוּ לֹא יָבֹא כָּל רְעִיוֹן.

וּבִינְנוּ לֹא יָבֹא כָּל רְעִיוֹן.

מִמְקוֹר אֶחָד נָחֲנוּ: מִקּוֹר הַיַּיִן-נִצָּח.

וּפְרוּד גִּשְׁמַתְנוּ אֶן הוּא וְרָצָה.

וְזוּלַתְכֶם אָנִי אֶפֶס וְאִין.

וְזוּלַתְכֶם אָנִי אֶפֶס וְאִין.

וְרוּם-לְבִי הַנְּאָה: הִיא קְדוּשַׁת גְּאוּנְכֶם

וְהַפְּלַתְכֶם הִיא שִׁירִי וְשִׁירִי שִׁשׁוּנְכֶם.

וּבְאִישׁוֹן עֵינֵיכֶם שָׁם אָנִי.

וּבְאִישׁוֹן עֵינֵיכֶם שָׁם אָנִי.

לְכֵן אֶזְהָרְתִי נְגַד-כָּל אֲרִימָה:

אֲרוּר הַמְּפָרִיד בֵּינֵינוּ כְּמֵלֶאכֶּתֶם:

בְּרִיתְנוּ: בְּרִית עוֹלָמִי עוֹלָמִים.

בְּרִיתְנוּ: בְּרִית עוֹלָמִי עוֹלָמִים.

1911

אלן גורלי.

ופח באדמות מערב עומד לו באזרה.
 והמם, אין-שמש, מלאכה וריק:
 תנובתו העתיקה וברכותיו שפמזרח
 הולכות ושופעות אל-הזכו, אל-הזכו —
 יבא נא כל גבר המאמין עוד במהו
 ויביט באלן הנשרש הלזה,
 העומד על שרשיו הגדולים והעזים
 והמביט בין ההרים פאלהים:
 וההרים אינם מזדעזעים.

אלן ברוך-אמלל, נטע בין הנטעים:
 אוי ואבוי לך: כל הר הוא רק הר.
 שתי עיני אט מביטות בענפיך המשפאים
 ודמעות לא נתן לי אלי, לא נתן;
 נטיעות-פלאי-חיים הובעות את חיתן
 ואתה פח עומד בגורל-המות,
 ולזוז אינך וכל השרשך העזים,
 ולשדך ממסמם את התהום:
 וההרים אינם מזדעזעים.

תעודה.

מולדתי: צוק אוֹפֵל בין הרי־גְלִבּוֹעַ,
 עולמי הקדוש: לא שִׁזְפָתוֹ עוֹד עֵין;
 הלוֹמֵי הַנְּשָׁגָב: לְגֹעַ.
 ואלי: החיים.

מגִּמְתִי: הָלַחַם פְּכִכִּיּוֹת, בְּצוּמֹת.
 תִּקְנֹתִי: לֵב אוֹהֵב וְנִפְשׁ אוֹהֶבֶת.
 תְּשׁוּקָתִי: תְּהוֹם כָּל הַתְּהוֹמֹת,
 ואיש סודי: הַמָּוֶת.

הַפְּלִתִי: אֵל נָאוֹר, קַח מִנִּי הַתְּפִלָּה, —
 יִלְקוּטִי: בְּעֵין־רְצוֹן, סֵם עֲגִי וּמְרוּדִי,
 נִשְׁמָתִי: סוֹד שְׁפַע־חַמְלָה,
 ואנכי: יְהוּדִי.

ולי אל תנוודי, ואל חֲנֹן תְּחַנּוּנִי,
 ואת לִבִּי הַעֲנִקְתִּי וּרְכוּשִׁי מְפֹזֵר:
 ואם נָפַל גְּפִלְתִּי: קְבְּרוּנִי
 בְּלִבְכֶם הַמוֹזֵר.

סְבִיבֵי אֲדֹרְמָעָה רוֹעֵד פֶּעֶנָן-לַיִל,
 אֲד נֶפֶשׁ בּוֹכָה, לִקְדָּשִׁים שׁוֹאֵפָה,
 הַהוֹלֵךְ וּמִתְמַר עַד לַבְּהַשְׂמִים,
 וְאֲנִי אֲשִׁים פָּנַי אֶל מוֹל פָּנַי הַמְנוּרָה —
 וְאִם כֹּל בֵּית-יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת הַשְׂרָפָה:
 אֲנִי אֶפְיֵן אֹרֶן-נַחַם בֵּין מַהְנוֹת-הַחַיִּים.

וּמֹת לֹא יבֹא בֵּין קַרְנוֹת הַמְזֻבָּה,
 וְאֶת גְּרִי גֵר־תָּמִיד לֹא יַחַלֵּל כָּל צֶל,
 וְחַי: הַרוֹז־מוֹעֲדִים וְשֶׁבֶת וְהוֹדֵשׁ —
 גִּצָּר אֲנֹכִי מִגִּזַּע פְּהִנְיָה.

הַמְשֻׁרְתִּים בְּקוֹדֵשׁ, הַמְפִיטִים פְּנֵי-אֵל,
 וְכָל זֶר לֹא יִקְרַב לְגִשְׁת אֶל הַקּוֹדֵשׁ.

וְאֲנֹכִי לֹא בָא אֵלֵיכֶם בְּמַהֲרָת:

פֶּעֶמוֹן וְרִמּוֹן, פֶּעֶמוֹן וְרִמּוֹן,

וּמִלְבוּשֵׁי הַמָּאֲדָם הִרְחַק נוֹצֵץ לְתַפְאֲרָת.

וְאֲנֹכִי לֹא אֲדַע אֶת דַּחֲתִים לְחֻצָּאִין:

הִדּוּק הַיֵּטֵב, הִדּוּק הַיֵּטֵב,

רַגְעֵי עוֹלָמִים וְיָמִים עוֹד בָּאִים.

וְאֲנֹכִי לֹא אֶחְמִיץ אֶת דָּמֵי דַם-הַשֵּׁי:

וְהַקְרִיב הַפֶּהן אֶת הַכֹּל וְהַקְטִיר,

מִלֵּא-קוֹמִין וּמִלֵּא-נֶפֶשׁ קוֹדֵשׁ לְאֲדָנִי.

בְּהִיבֵל.

נָצַר אֲנֹכִי מִגֹּזַע בְּהִיבֵיָהּ,
 הַמְשֻׁרְתִים בְּקֹדֶשׁ, הַמְפִיטִים בְּפָנֵי־אֵל,
 וּמִנְפִשֵׁי הָעֲתִיקָה תִמְרַת־עֵשָׂן עוֹלָה,
 מְנֹרַת הַמָּאֹר מְפִיצָה לִי אֹרֶת־תְּמִיד,
 וְאֵת דְּמִי אֲנִי מִזֶּה לְבָרְכָה עַל הַתֵּל:
 תִּלְדֹּשְׁוֹן־קַרְבָּנוֹת, קַרְבָּנוֹת הַגּוֹלָה.

עֵינַי נְטוּיֹת מִוַּל קֹדְשֵׁי־הַקִּדְשִׁים
 וְהוֹד־אֵל לִי נֹעֵד מִבֵּין פֹּרְשֵׁי־כְנָפַיִם,
 וּפְלֹאוֹת קְדוּשִׁים אֲנִי הוֹזַח לְבָקְרִים;
 לִבִּי הוֹשֵׁן־אֶהְבֶּה עִם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
 וּמִטָּה־שִׁיר לִי יִפְרַח תְּמִיד בֵּין־עַרְבִימַי,
 וּמִבְּעַד לְפָרוּכַת אֲנִי מִקְשִׁיב אֲמָרִים.

בֵּין מֵתִים וְחַיִּים אֲנוּפֵף מִחֲתַר־אֵשׁ,
 שָׁם עֲצָמִי וּבְשָׂרִי אֶעֱלֶה עַל הַמּוֹקֵה,
 וּבִשְׂלָמִי קִטְרַתִּי לֹא תָבֵא אִשְׁזָרָה,
 וְעַתָּה יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלְּפָנַי אֶל־נְקָמוֹת,
 שְׁבוּעָמוֹ עוֹן אֲבוֹת עַל בְּנֵיהֶם הוּא פּוֹקֵד:
 אֲשִׁיר שִׁיר־חַיִּים וְהַמְנַפֵּה נַעֲצָרָה.

בְּיַהֲעֵתֵיךָ

לצורר-המור: מיננה ראזנבלט,
צפרה גרין ואברהם ברוגשטיין, שהתנשקו
עם נפשי בחלום-נצחים אחד בשם תחיתנו
העליזה.

וְאוֹמֵר לָכֶם : אַחֵי הַגֵּיּוֹרִים בְּעֵצְמֵכֶם,
 הִתְאַזְרוּ בְּעוֹד־מוֹעֵד וְאָמְרוּ נָא : רַב לָנוּ ;
 וְאָמְרוּ לְמַחְבְּרֵיכֶם : לָמָּה זֶה אֲדוֹנֵי,
 וְאַתֶּם הֵן אַתֶּם שִׁנְאַתֶּם אוֹתָנוּ.

וְאוֹמֵר לָכֶם : אַחֵי, לְרוּחְכֶם הַקְּשִׁיבוּ.
 הָאֵיבָה כֹּה עֲצוּמָה וְנֹרָא הוּא הַיָּעַם :
 הַשְּׁלִיכוּ אַחֲרַי גִּוְכֶם אֶת חַיֵּי־הַרְחֻמְנוּת,
 וְאוֹמֵר לָכֶם : אַחֵי הִתְאַזְרוּ נָא הַפַּעַם.

וְשָׁנִים זֶה אֶלְפִים, וְאֵין פְּכֶם זֹאת יְחוּשׁ,
 וְדָם עַד הַמְתַּנְּנִים : וְתוֹנוּ אֶת נַפְשְׁכֶם ;
 וְרוּאָה הֵן אֲנֹכִי שִׁנְאַתְכֶם הָעֲצוּרָה
 וְצַעֲרְכֶם הַמְסַתֵּתֵר שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם.

וְאוֹמֵר לָכֶם : אַחֵי, כּוֹס הַדָּם עוֹבְרֵת
 הַשְּׁלוֹם, שְׁלוֹם־דָּמִים, הָאֵיבָה כֹּה גּוֹשְׁנָה,
 וְאָמְרוּ נָא לִי, אַחֵי : הַעוֹדְכֶם בְּבִשְׁתְּכֶם ?
 וְאָמְרוּ נָא לִי, אַחֵי : עַד אָנָּה, עַד אָנָּה ?

לְמַנְשִׁקֵי-הַשָּׁבֶט.

וְעֵינַי אֶל תְּעוּרוֹ וּלְנִפְשֵׁי אֵל תִּשְׁקְרוּ.
 וּרְעֵינְכֶם אָנִי מִבֵּית וּבְלִבְכֶם שֵׁם אָנִי.
 שְׁנֵאתְכֶם הֶעֱצוּרָה שְׁלַחְתָּנִי אֵלֵיכֶם
 וְצִעְרְכֶם הִמְסַתֵּר לְפָנַי לָכֵן שָׁמְנִי.

וְרוֹאֵה הֵן אֲנֹכִי אֹרֵר אֶשְׁכֶם הַצְּרִיבֹת.
 שְׁבֹתְמֵצִית נִשְׁמַתְכֶם שֵׁם הוֹמָה מֵעוֹלָם.
 וְרוֹאֵה הֵן אֲנֹכִי שְׁנֵאתְכֶם לְמַנְדִּיכֶם.
 תּוֹעֵבְתְכֶם לְהִסִּידֵי אֲמוֹת-הָעוֹלָם.

וְרוֹאֵה גַם אֲנֹכִי הַנֶּעַל שִׁבְחְכֶם.
 הַנֶּעַל לְפִתּוֹתַי שְׁלַחַן הָאֲדוֹנִים:
 וּמָלֵא גַם לְבַבְכֶם בְּלִבְבִי כִּי אֲהִיכֶם
 לַעֲגַל לְמִרְחֲמֵיכֶם וּבְרוּ לְגֵאִיוֹנִים.

וְאוֹמֵר דָּכֵם: אֲהִי הֵן דְּבַבְכֶם אִשׁ לֹחֶשֶׁת.
 וְעֵתִיד הוּא הַלְחָב, עֵתִיד לְהַתְּפִירָן:
 וְתִשְׁבַּע גַּם נִשְׁמַתְכֶם וְתִהְיֶה לָהּ לְזָרָא.
 וְעֵתִידָה גַם הַמָּרָה לְהוֹשִׁיבָה עָלֵי אֶרֶץ.

וְאָדַע : זוּ חִידַת נְפִשׁ-נְפִשׁ.
 וְאָדַע : לֹא תִדְּוֶה לְבָעַר ;
 וְאָדַע, כִּי הַנְּבָעוֹת הַמּוֹטְנָה
 וְחִידַתְכֶם תִּשְׂאָר.

וְאָדַע, כִּי חִידַתְכֶם זֹאת הַקְּשָׁה
 לֹא תִמַּס בְּמַפּוּל-הַפְּלִתְכֶם,
 וְאָדַע, כִּי הַחִידָה הָאֲרוּרָה
 לֹא תִגְזוּל שְׁנַתְכֶם.

וְאִם הַכֹּל כָּבֹד גְּרָקָב פֶּה וְעֵבֶר,
 חִידַתְכֶם לְהַגְלוֹת עֵתִידָה,
 וְאַחַת הַמְּפִרְנֶסֶת אֶת תְּקוּנָתִי :
 הוּא כְּתוּב הַחִידָה.

חִידַת עֵז לְבַבְכֶם.

וּבְכֹל זֹאת : אַחַת אָנִי מְרַגֵּשׁ ,
הָאֶחָת , שֶׁלִּשְׂוֹא בַל אֲנִידָה .
וְאַחַת הַזֹּרְמֶת בְּתַקּוֹתַי :
הִיא פְתָרוֹן הַחִידָה .

יָדַעְתִּי : לֹא לְפָלְאוֹת יִתְרוֹמְמוּ
עֲבָדִים הַמְּחַבְּבִים הַשֶּׁבֶט ;
יָדַעְתִּי , לֹא אֶכְחַד , כִּי לִשְׂוֹא הוּא :
הָעֶבֶד הוּא עֶבֶד .

אֵךְ נִצּוֹן הַגְּאֻלָּה הַנִּפְלְאָה
הוּא חַדִּישׁ אֶת נַפְשֵׁי כְּנֻשָׁה ,
וְחִידַת עֵז לְבַבְכֶם הַנִּקְפָּאָה
הַעֲוֹמֶדֶת בְּלִי פֶשֶׁר .

חִידַת עֵז לְבַבְכֶם הָאֲטוּמָה ,
שֶׁתִּנְקַר בְּמַחַ בְּנִשְׂמָה ,
חִידַת הַיִּירָגָב עוֹלָמִים :
חִידַתְכֶם הַרְמָה .

בְּשׁוֹרָה.

עֲנֵנִי שְׁפֵעֵי הַמַּמְהָרִים קְרִימָה,
נָא הוֹשֵׁוּ אֶל אֶרְצִי, אֶל אֶרֶץ־הַבְּלִימָה.

חֲיִישׁוּ נָא הוֹשֵׁוּ אֶל אֶרֶץ־הַבְּלִימָה,
וְכִסּוּ יָשָׁם גִּפְשֵׁי הַנוֹגְגָה, הַתְּמִימָה.

וְכִסּוּ שָׁם שְׂכִינָתִי הַחַיִּטְבָּה־הַחֲזָפָה,
הַלְּבוּשָׁה שְׁחֹרִים וּמְבֻכָּה, וּמְבֻכָּה.

אִם שְׁלוֹם בְּקִרְבָּה, אִם הֶסֶד וְחַיִּים :
הָרִיעוּ בְּקוֹלְכֶם עַד לַבַּיְתָּה־שָׁמַיִם.

וְאִם צִלְלֵי־נִכְאָיִם מְעִינֶיךָ נִשְׁקָפִים :
הַתְּפַרְדּוּ וְחֲזִילוּ נְטָפִים, נְטָפִים .

שובו אל השירה, פת־נפְשְׁכֶם הַחַיָּה,
 הן סוד תִּפְלְתְכֶם היא מְנַגֵּינָה כְּבִירָה,
 כָּל זֵיו: הַד הַשְּׂכִינָה וְכֵל הַד: קוֹל אֲדָנִי
 וְכֵל חַי אֹמֵר שִׁירָה.

הוּי גְדֻלָּה הַשְּׁעֵרוֹרָה שְׁנַפְשְׁכֶם הַחַיָּה
 וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקָרֵב הַיַּיִכֶם,
 שׁוּבוּ אֶל הַנְּשָׁמָה שְׁמַצְחָכְכֶם מִנְּשִׁקָת:
 שׁוּבוּ אֶל עֲצָמְכֶם.

שׁוּבוּ אֶל הַחַיִּים, הַתְּקֹדֶשׁוּ לְאֵל-אוֹרָה:
 חַג־תְּהִיָּה אֵט יְרוֹן מְאֹחוֹרֵי הַלַּיִל,
 בְּאֵר-פְּחֹת, שְׁלוֹם-הַפֶּל, אוֹר־שִׁפְעַ, דָּם-תְּנוּבָה
 וּבְרָכָה וְחֵיל.

וּמִדְמָכֶם הַנִּשְׁפָּךְ אֵזָה עַל לִבְבְּכֶם
 אַחַת וְאַחַת, אַחַת וְשֵׁתִים,
 בְּבִקְשָׁה מִכֶּם בְּשֵׁם אֵל אוֹר־הַחֶסֶד:
 שׁוּבוּ אֶל הַחַיִּים.

בְּשֵׁם אֵל אֹרֶךְ - הַחֶסֶד *

וּמִדְמַמְכֶם הַנְּשָׁפָן אִזָּה עַל לְבַבְכֶם.
 אַחַת וְאַחַת, אַחַת וְשֵׁתַיִם.
 בְּבִקְשָׁה מִכֶּם בְּשֵׁם אֵל אֹרֶךְ-הַחֶסֶד,
 שׁוּבוּ אֶל הַחַיִּים.

רַחֲצוּ בְטַל אֹרֶזֶת הַתְּהִיָּה הַרְעַנְנָה.
 תָּנוּ לָהּ הַפַּעַם יַדְכֶם הַצְּנוּמָה.
 פְּתָחוּ נָא אֶלְמֹרֶת מְקַדְשְׁכֶם הַשְּׁמַיִם:
 נִשְׁמָתְכֶם הָעֲנוּמָה.

שׁוּבוּ אֶל הַחַיִּים. פֶּל קָדְשֵׁי הַפְּרִיאָה
 מִחֲדָרָה עֲלִיזָה יַצִּיצוּ אֵלֵינוּ.
 וּפְרָחֵי זֶרֶשׁוֹן וּשְׂמָחוֹת גִּיל-אֲבִיב:
 הֵם חַיֵּי אֱלֹהֵינוּ.

שׁוּבוּ אֶל הַיּוֹפִי. הַסִּירוּ מֵעֵינֵיכֶם
 מִחֲשַׁבְי הַגְּלוֹת שֶׁנִּפְשְׁכֶם הִלִּיטוּ.
 מִשְׁמָטוֹ בְּעַפְעַפֵּי אִישׁוֹנְכֶם הַהוֹלֵם
 וְהַבִּיטוּ, וְהַבִּיטוּ.

וְשֵׁם הַרְחֵק.

וְשֵׁם הַרְחֵק יֵשׁ אֶרֶץ בְּרוּכַת כְּחֵדְהָרִים.

(וְאֵנְכִי כֹה יוֹשֵׁב וְחוֹלֵם זֶרֶם-שְׂקָרִים)

וְשֵׁם הַרְחֵק יֵשׁ אֶרֶץ בְּרוּכַת כְּחֵדְהָרִים.

וְשֵׁם הַרְחֵק יֵשׁ נוֹף, בּוֹ עֵינֵי-שָׂדֵי מְשִׁתְּקָפְרֵת.

(וְאֵנְכִי כֹה יוֹשֵׁב בְּטוֹמְאֵת-יָדַם, בְּרָפֶת)

וְשֵׁם הַרְחֵק יֵשׁ נוֹף, בּוֹ עֵינֵי-שָׂדֵי מְשִׁתְּקָפְרֵת.

וְשֵׁם הַרְחֵק יֵשׁ פֶּלֶא, וְשִׁמוֹ: הַרְחֵק־מְרִים.

(וְאֵנְכִי כֹה יוֹשֵׁב וְשׂוֹקֵט עַל שְׂמָרִים)

וְשֵׁם הַרְחֵק יֵשׁ פֶּלֶא, וְשִׁמוֹ: הַרְחֵק־מְרִים.

וְשֵׁם הַרְחֵק טַל נוֹזֵל בְּגִלֵי הַשְּׁלֵחַ.

(וְאֵנְכִי כֹה יוֹשֵׁב צְמוּק־הַלֵּב וּמְחִי.)

וְשֵׁם הַרְחֵק טַל נוֹזֵל בְּגִלֵי הַשְּׁלֵחַ.

וְשֵׁם הַרְחֵק: אֲדָמָתִי, נִחְלָתִי, וּבֵיתִי —

(אֵלַי בְּשִׁמִּים, הַקֶּפֶא כֹּה נִקְפְּאֵתִי?)

וְשֵׁם הַרְחֵק: אֲדָמָתִי — נִחְלָתִי — וּבֵיתִי.

1908

לִי לֵבָב * * *

לִי לֵבָב לְבַרְרָנִישׁ הַמֵּרְגִישׁ אֶת כָּל
הַמְּפָרֵק מֵעֲצָמוֹ כָּל עֲבָדוֹת, כָּל עוֹל.

לִי נֶפֶשׁ אֲדִירָה וְנִשְׁמָה שֶׁל אֹרֶךְ.
שְׁתִּישָׁנָא, שְׁתִּתְעַב אֶת חֲשֻׁבַת הַבּוֹר.

לִי כַח כּוֹה אֲבִיר, כּוֹה עֲצוּם, כּוֹה עוֹ,
שְׁמִפְנֵי כָּל חֵילְכֶם הַנִּבְּזָה לֹא נוֹ.

לֹא חָרַב בְּיָדִי, לֹא בְרָזָל, לֹא עֵץ,
לֹא חָרַב לְגַבּוֹר, לְגַבּוֹר אֵיזֶקֶץ.

לִי לֵהָב אֵל-אֱלִים, הַבּוֹעֵר בְּשִׂאוֹל,
לִי אֹרֶה וְחַיִּים, לִי הַכֹּל, לִי כָּל.

וְאַחֲרַי בִּי אֲנֹפֵף אֶת רוּחֵי כְרוֹם,
גַּם אֶחָד מִכֶּם כָּל יִשְׂאָר הָלוֹם.

גַּם אֶחָד כָּל אֲשֵׁאִיר וּסְבִיבֵי אֲזֵי אֹרֶךְ,
אֶךְ חֲכֵה אַחֲכֵה — עוֹד יָבֹא הַתּוֹר.

גַּא אֲמַרִי: הַתְּשִׁיחַרר הַנְּפֹשׁ הַמְּשַׁעֲבָדָה,
 הַיִּשְׁמַד הָאָסוּר, הַחֲלִילָה, הַלֹּא-נִכּוֹן?
 הַלְעוֹלָם פֹּה לֹא יִצִּיץ שׁוֹם שֹׁחַר וְשׁוֹם חֲפִיץ,
 וְלֹא יִהְיֶה נִצְחוֹן?

גַּא דַּבְרֵי בִי אֲמַתִּי, הָאֶתָּן קוֹל-פְּלֹאֲרֵי,
 הָאֶעִיר, הָאֶחִיָּה, הָאֶשְׁפּוֹךְ אֶת הַמַּתִּי?
 אוּ כָּכָה יִשְׂאֵר פֹּה הַכֹּל לְעוֹלָמִים,
 הוֹי, אֲמִי, אֲמַתִּי! —

וְאַחֲרַד מֵהַד קוֹלִי — וְאַבִּיט בְּפָנֶיהָ,
 וְדוּמָם הִיא יוֹשֶׁבֶת עֲגוּמָה וְשׁוֹמְמָה.
 וְעֵינָה לִי לְיוֹחֶשֶׁת: חֲנָה לָהֶם לְבָנֵי,
 שְׁנָתָם לָהֶם נִעְמָה.

1907

נָלוּת הַשְּׂכִינָה.

וּבְרַגַע אִי־מְנוּחָה אֶת צְעִיפָהּ הַרִימוּתִי
 וְאַרְאָה אֶת פְּנֵיהָ עֵינ־כְּעֵין ;
 וְאֶשֶׁק לָהּ עַל מַצְחָהּ : אִמִּי הָאֵמָלְלָהּ.
 הֵיבֵאוּ הַחַיִּים ?

הֵיבֵאוּ עִיד הַחַיִּים הַקְדוּשִׁים וְהַרְמִים,
 הַיְקוּהָ בְּנִדְהַמְעַתָּךְ, בְּעַל הַחֲלוּמוֹתֶי הַרְעִים ?
 הַחֲכִיחַ עוֹד אֶחְכְּהָ לַיָּמִים הַנְּשֻׁגְבִים,
 לַיָּמִים הַבָּאִים ?

הֲבֵא תְּבֵא הַפְּרָכָה בְּזַרְעֶךָ שְׂפָה נְרָקֵב ?
 הֲבֵא יֵבֵא הַרְצוֹן, הַחֶשֶׁק, הַשָּׁלוֹם ?
 הַיֵּשׁ עוֹד בְּשִׁדְיֶךָ לְשִׁדְּתֵי־יָמַי וְתַנּוּכָה ?
 הַשּׁוֹהַ חֲלוֹם־חֲלוֹם ?

וּמִקְבְּרֵי אֵז אֲעֶלֶה אֵלֵיכֶם.

יְמוֹתַי : אֵינ־מִסְפָּר, כְּמִסְפָּר הַמַּעֲוֹתֵיכֶם
 הַרוֹתְחוֹת כְּמַעֲזֵן הַמִּתְנַבֵּר,
 כִּלְעוֹד שְׁמִפְתָּכֶם בְּעֵינַי מִחֲאֲדָמַת :
 דִּבֵּר אָנִי אֲדַבֵּר.

וְדַבֵּר אָנִי אֲדַבֵּר לְשׁוֹנְכֶם בְּעוֹד דְּבִקָּה,
 וְאֶפְיֹטָה בְּעוֹד עֵינֵיכֶם סְתוּמָה ;
 וְרוּחַ אָנִי אֲשַׁאֵף רִיאוֹתְכֶם בְּעוֹד רִיקָה
 וְאֵין בָּהּ מְאוּמָה.

וְלַחֹם אָנִי אֶלְחֹם בְּתַמּוּלְכֶם עִז־הַפָּנִים,
 וּבַעֲתִידְכֶם הַמְבִיא לָכֶם מוֹת,
 וּבְעוֹד שֶׁעַל שְׁמַרְיֶכֶם בְּדַמְמָה תִּשְׁקוּטוּ :
 לֹא אוּכַל לְשַׁבֵּת.

וּשְׁבוּעָה נִשְׁבַּעְתִּי : בְּדַמִּי שֶׁם לַהֲרוֹט
 תָּוֶדַעַד עָלַי תִּכְלַת שְׁמֵיכֶם ;
 וּמֵאֲרֶץ הַרְפָּאִים אֶת קוֹלִי אֲשַׁמִּיעַ,
 וּמִקְבְּרֵי אֵז אֲעֶלֶה אֵלֵיכֶם.

ואמר לי אמרו: עתידים עוד אנהנו
 הנזכות בקץ-אשר:
 גא אמרו לי בעלי תריסין:
 העוד לא הגיעה שעת הכּפֿשׁר?

1909

בִּין־כֶּפֶשׁר וּמִרְכָּה.

צנורות שפּע־דֶּעֶה, נצוצי אור־פֿלֶרֶה,
 ויסוד פֿל מִחֶשֶׁבֶה: זו נֶפֶשׁוּ הפֿבִּירֶה.
 שָׁכְלוּ: עֵינ־הֶדַעַת, הוֹדֶרֶת סְתֵר־יַעַד,
 ומחו: זֶה סוּד־הִנְצִירֶה.

כִּמְעִינִי אַט יִלְכֶּת כִּמְעִין יַס־דִּי־נֹר,
 הַמְּהַטֵּט סִבְכֵי עוֹלָם, הַחוֹצֵב וּמְנַעֵז:
 הַמְּסַקֵּל לוֹ הַדֶּרֶךְ בְּחִבּוֹן מְרַחֲבִיָּה
 וּבִקְדָם, וּבְאָחֹר טוֹבֵעַ.

אִיזָה כַח־פֿלֶאִי, אִיזָה רוֹח־עוֹז,
 אִיזוֹ נֶפֶשׁ־עֵתִיד לְנִצּוֹרוֹת שׁוֹאֶפָה:
 נָבִיא חֵי בְּקֶרְבּוֹ, מְחֹלֵק סִפּוֹן בּוֹ —
 וַיְחִי לְבִין־כֶּפֶשׁר־וּמִרְכָּה.

1908

וְאַתְּכֶם בְּנֵי־חִלּוּמֵי מְבִינֵי־הַרְמִיזָה.
 אַתְּכֶם אִזּוֹ אֲנִישׁק מֵעוֹלָם־הַתּוֹדוֹה.
 וְשִׁלְדֵי אִזּוֹ אַרְוָה דְמַעַתְּכֶם הָעֲלִיזָה.
 נָא בּוֹאוּ עָלַי קְבָרֵי
 וְשִׁירוּ לִי שִׁיר עֲבָרֵי.
 נָא בּוֹאוּ, נָא בּוֹאוּ, נָא בּוֹאוּ.

1909

וְאָמַר לִי אָמְרוּ ♦ ♦ ♦

וְאָמַר לִי אָמְרוּ: נִפְשֵׁנוּ נִפְשֵׁלָבִיא,
 וְעֵזִים בְּחֹתֵינוּ;
 נָא אָמְרוּ לִי בְּעָלֵי תְרִיסִין:
 מַה שְׂיָבֶם שֶׁל הַבְּחֹת, וּמַה תְּהֵא עֲלֵינוּ?

וְאָמַר לִי אָמְרוּ: כָּל בְּרַפְת הַתְּבַל
 פָּרִי מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ;
 נָא אָמְרוּ לִי בְּעָלֵי תְרִיסִין:
 מַהוּע בַּה אֲמֻלָּלִים וְדָלִים הַנֵּנוּ?

וְאָמַר לִי אָמְרוּ: חַיֵּינוּ חַיֵּי־פְלֵא,
 חַיֵּי בְּרַכָּה וְאוֹרָה;
 נָא אָמְרוּ לִי בְּעָלֵי תְרִיסִין:
 הַעֲיֵנֵי־אֲנִי בְּלוּלָה, אוֹ נִפְשֵׁי שְׂבוֹרָה?

III.

וְאִזְ . . . בְּרָסִיס־עִינֵיכֶם הַמְפִּיק זֶה אֶל־אוֹרָה.
 גַּא בּוֹאוּ עָלַי קִבְרֵי וּבְשׂוֹרוֹ לִי הַבְּשׂוֹרָה.
 וּבְשׂוֹרוֹ לִי הַבְּשׂוֹרָה.

מִתּוֹקָה לִי דְמַעַתְכֶם: טַל שׁוֹשְׁנָה עוֹלָה
 עַל שְׂמָמוֹת הָעֵבֶר, עָלַי חוֹרְבוֹת הַגּוֹלָה,
 עָלַי חוֹרְבוֹת הַגּוֹלָה.

גַּא בּוֹאוּ וְהִתְפַּלְלוּ תְּפִלַּתְכֶם הַנּוֹשְׁנָה.
 הַתְּפִלַּתְכֶם הַבְּרוּכָה, בַּת אֲלֹפִים שָׁנָה,
 בַּת אֲלֹפִים שָׁנָה.

וּנְפָשֵׁי אֵט תִּתְקַדֵּשׁ וְתִכְרַק עוֹד הַפְּעַם,
 וְהִשְׁקֵ לְכֶם חֶרֶשׁ בְּלִי צַעַר וּבְלִי זַעַם,
 בְּלִי צַעַר וּבְלִי זַעַם.

1910

IV.

וּבִיפְעַת אֱלֹהִמוֹת פִּי אֲשַׁכַּב לְתַמְתִּי
 בְּקִבְרֵ הַנְּדָהִם, הַדּוֹמִם, הַמֵּת,
 אֲלֵיכֶם בְּגִי־חִלּוּמֵי, אֲשַׁלַּח אֶת נְשַׁמְתִּי:
 אֶת נְשַׁמַּת אָבוֹתֵיכֶם,
 אֶת נְשַׁמַּת צְאֲצְאֵיכֶם,
 אֶת נְשַׁמַּת כָּל־יִשְׂרָאֵל שְׁחִיָּהָה בְּלֹא־עֵת.

וְעַל הַרְפָּכֶם בְּגוֹלָה תִּשְׁפָּכְנָה פֶּה לְמִכְשׁוֹל,
 לְשֹׁטֵן הַמֵּתְקוֹמִים,
 הַצּוֹעֵק בְּאֲזִינֵיכֶם, וְעַם לְבָבְכֶם הוּא רָב.

וּבְעֲזָבְכֶם אוֹתִי: אֵח אָהִי לְשׂוֹרֵדִים,
 וְלְשִׁירַת־חַיִּיכֶם שְׁלֵדֵי חֶרֶשׁ יַעַן —
 וְעֲצָמוֹתֵי הַיְבֻשׁוֹת אֵל תַּעֲלוּ מִזֶּה אֶתְכֶם,
 רַב לָכֶם בְּמַתִּים,
 וְעֲצָמוֹתֵי הַיְבֻשׁוֹת תִּשְׁאַרְנָה בְּכֶאֱזָן.

1908

II.

וְאִם סַעֲרוֹת לְבָבִי: הַד־הָרִים, הַד־הָרִים,
 וְאֵת הַפֶּל, אֵת הַפֶּל שְׁכַחְתֶּם,
 וְאַחֲרַי כָּל מַתְעָה עוֹד תִּזְנוּ לְבַקְרִים:
 וְנִדְחַתֶּם.

אִז מִחֲמוּ אֵת זְכָרִי מִקְרִיב קִדְשֵׁיכֶם
 וּלְבָבִי אִז אֲרַדְהָ שְׂאוּלָה;
 אֲהִי שֵׁם לְצַדִּיקְכֶם הַנּוֹדֵד אַחֲרֵיכֶם
 בְּגוֹלָה.

1909

שְׁבוּעָתִי.

I.

וְעֲצֻמוֹתַי אֲנֹכִי אֵל תַּעֲלוּ מִזֶּה אֲתֹכֶם.
 וְעֲצֻמוֹתַי הַיְבִשׁוֹת תִּשְׁאַרְנָה בְּכֶאֱן.
 וְשָׂכֹב פֶּה תִשְׁכַּבְנָה עַל הַרְפָּכֶם לְשֹׁטָן.
 וְרַעוֹש פֶּה תִרְעֵשְׁנָה
 עַד בֹּא זִיק־חַיִּיכֶם, עַד יַעֲבִרְהוּעֵם.

לֹא יָבֹא עוֹד קֶרֶץ בְּמַהֲרָה־בְּקָרוֹב
 לְמֵאֲרָה הַפּוֹרָה עַל תַּחֲתִית הַלֵּב;
 לֹא יָבֹא עוֹד כְּרָגַע סַעַר עַז וְצוֹרֵב,
 הַמְטַהֵר אֶת דְּמֵיכֶם
 לְעָרוֹג לְחַיִּים וּלְהַרְגִישׁ כֹּל כְּאֵב.

וּלְבָבִי כָבֵד נִשְׁרַף עַל מוֹקְדֵי עוֹלוֹתֵיכֶם:
 וְעֵינֵיכֶם עוֹד עֲצוּמָה וּלְבַבְכֶם עוֹד מֵת,
 וְאֵלֵפֵי סְעָרוֹת־מָוֶת יִשְׁתַּנְּעוּ סְבִיבֵיכֶם,
 וְאִם אֲנִי לֹא תִרְגִּישׁוּ:
 תִרְעֵשְׁנָה פֶּה עֲצֻמוֹתַי, כִּי בָאָה הָעֵת.

תִרְעֵשְׁנָה פֶּה לְכֶם שִׁיר־חַיִּים עַז וְנוֹרָא,
 אֲזַהֲרָה אִיוּמָה וּשְׁבוּעָה וְצוֹ.

אֲנֹכִי הַדְרֹךְ, הָעֵתִיד, הַגָּבוֹל
 וּמַעֲבָר אֲלֵפִי יוֹבְלוֹת בְּנִיתִי לִי זָבוּל ;
 אֲנֹכִי הָרְאָה לְיָמִים הַבָּאִים,
 הָרְאָה אֶת הַנּוֹלָד, אֲבִי קִצִּים נוֹרְאִים.
 וּבִידֵי הַנְּטוּיָה הַחֲרֹב הַנּוֹרְאָה,
 מִהֲרֹבֶת הַלַּיִל, וּמִבְשׂוֹת עֵת־בָּאָה —
 אֲנֹכִי הַפֹּכֵב הַמְנַהֵל אֶת־הַתּוֹעָה.
 אֲנֹכִי הָרְאָה.

אֲנֹכִי הָרְאָה,
 אֲנֹכִי הָעֵתִיד, אֲנֹכִי הָעֲלוּמִים,
 הַמְבִיא בְשִׁלְדֵיכֶם מְרַפָּא וְאֲרוּכָה,
 הַתְּאֵחָזוּ בְּכַנְכֵי, גְּעוּפָה פְּנִשְׁרִים
 אֶל עֶבֶר הַגְּלוּת, אֶל אֲדַמַּת הַפְּרָכָה,
 חֲפִקוּנִי, אֲמִצּוּנִי, פְּזֹלֶבְכֶם אֲנֹכִי,
 עַל מְזַבַּח גַּבְשָׁכֶם אֲקָרִיבָה כָּל פְּחִי
 חֲפִקוּנִי ;

וְאִם תִּסְבּוּ עֵינֵיכֶם מִמֶּנִּי :
 עוֹד אֲרָהִיב גְּבוּלִי, עוֹד חִי, חִי עוֹדְכֶם,
 וְחַיִּים אֲבַשֵּׁר בְּגִלְי הַנְּפִים וּבַסַּעַר הַסּוּיָה :
 אֲנֹכִי הָרְאָה.

הלוים־אור הספירות אשתפך עליכם.
 לקדש לבבכם. לטהר נפשותיכם:
 אנכי המרגיש כל טמחה, כל פאב,
 אנכי הראה. המביט בכל לב.
 אנכי הראה.

אנכי הגולה, הנשפה מן הלבבות.
 שלמענם אני מביא אור פהיר ורחיים:
 בנמשי הן אוביש את דמעת עין־האבות
 וגימצה הפנים אמהה אות־הקין:
 אנכי המחפש בנשר נעורייכם,
 המחפש הייכם, עולמכם, תקותיכם.
 אנכי הראה.

אנכי המהרס את בגין מהרסיכם,
 הבונה למענכם בית־חיים עדי־עד:
 אנכי הראה תוך נשמת מאשריכם,
 המתעים הפופתים את לבכם בפסד.
 אנכי היהודי הזקן־הפער,
 הקלוט מחיים, משלות־הצער,
 הבונה למות, לאויב, לחץ;
 בן עבר אינ־ראשית, בן אחרית אינ־קין.

אַנְכִי הָרְאָה.

מִמּוֹחֵי הַשְּׁפוֹר, הַמְּלֵא זְהָרֵי-תוֹרוֹת,
 עֵינַיִם לְרִבְבוֹת נְשָׁקֹפּוֹת לְכֹל יַעֲבֹר,
 עֵינַיִם לְרִבְבוֹת, הַמְּלֵאוֹת טְלֵי אֲרוֹת.
 הָרוֹאוֹת כָּל צְבוּנוֹת, הַחוֹדְרוֹת כָּל גְּדָר.
 אַנְכִי הִנְדָד לְתַקּוּפַת תּוֹרֵפוֹ,
 אַנְכִי הַפְּלִיט הַמְּלֵא כָּל רוֹ,
 יְגוֹן-עוֹלָם, שִׁיר-עֵתִיד, אֲוֵר-פְּלֵא, לֵב עֵז—
 אַנְכִי הָרְאָה.

אַנְכִי הַחוֹלֵם, הַבוֹדֵד בְּמַרְחָקִים,
 הַמְּשִׁיב נְדָמִים לְבַקְרִים לְתַחֲיָה;
 נְשִׁמְתִי הַצְּלוּלָה טְוִיָּה צְלָלִים דְּקִים,
 מִתְּעוֹפְפִים בְּמַרוֹמִים וְחוֹתְרִים בְּמַעֲמָקִים,
 בְּסוּדוֹת כְּמוֹסִים וּבְאַצִּילוֹת הַבְּרִיאָה;
 וּמַחְבִּיזֵיהָ כִּי אֲשׁוּב, מְלֵא שְׂפַעַת-חַיִּים.

וְאֶלְפֵי הַנְּבוֹאוֹת וְרִבְבוֹת הַצְּעָקוֹת :
 גֹּדְלָן, מְאָרְתָן הִיא אֶהֱת.
 וְאֵל הַתְּמִהָה עַל הַפְתִּי הָעוֹמֵד פֹּה וְצוֹעֵה,
 קַדְחַת הִיא בְּמַחֹ, קַדְחַת.

1906

בְּתוֹךְ לִבִּי.

וְאוֹצֵר־בְּרִפְתְּכֶם בְּתוֹךְ־לִבִּי אֲשֶׁמֹרָה
 בְּסוֹד כָּל הַחַיִּים,
 וְאִם אֶלְפֵי אֲגִרּוֹפִים עַל פִּתְחֵי יְבֵאוּ :
 אֲנִי אֶעְצִים עֵינַיִם.

וְלִבַּת פּוֹר־צְרָפִי בְּלִבְבְּכֶם אֲשַׁלִּיחָה
 עִם חֶרוֹן לְשׁוֹנוֹתָהּ.
 וְאִם יִם־שֶׁל־דְּמָעוֹת עָלֶיהָ תִּשְׁפּוּכּוּ,
 לֹא תוֹכְלוּ כְבוֹתָהּ.

1905

בְּרַחַת הַמּוֹת.

וְאֵלֵּי הַנְּבוֹאוֹת, וּרְכִבּוֹת הַצְּעָקוֹת
מֵאֶרֶת גּוֹרְלָן הִיא אַחַת.
וְאַחַת הִיא לְהֵן, אִם תִּבְאֶנָּה מִשְׁמַיִם,
אוֹ יְעוֹק תִּזְעַקְנָה מִשְׁחַת.

אַחַת הִיא הַקְּלָלָה : שׁוֹמֵעַ אֵין לְהַנְּה.
וְאֵין לְהֵן פֹּה אֲזִינִים.
וְאַחַת הִיא לְהַנְּה : לְחַפֵּץ הֵן גְּרַעֲשׁוֹת,
לְחַפֵּץ, לְאִי־מְנוּחָה, לְחַיִּים.

וְלִשְׂוֹא אַתָּה חַפֵּץ, לְהַנְּם פֹּה תִתְמַרְמַר,
חֲרַעַל : פֹּה נֹפֶת וְדוֹדִים.
וְלִשְׂוֹא אַתָּה מוֹרְטִם עַל לְחַיִּים הַפְּצוּעָה :
וּלְרַקֵּךְ הֵם מִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים.

וְלִשְׂוֹא אַתָּה מְלִל : פֹּה הַפֵּל כְּכָר נִרְקַב,
וְלִשְׂוֹא אַתָּה מִרְבָּה אֲמָרִים.
וְלִשְׂוֹא אַתָּה קוֹרַע אֶת לִבְךָ וְאֶת לְבַבְּךָ.
וְלִשְׂוֹא אַתָּה דוֹפֵק בְּשִׁעָרִים.

עָרִים נִכְחָדוֹת בְּעַקְבוֹתַי.

הַנְּפוֹת מְזַכְּרֵי־חַיִּים מִתְּחוּגָגוֹת בְּלִבִּי
 וְקָלְלָה עָדִינָה מְחִיבָה עָלַי הַיּוֹמָם :
 קָלְלָת יִפְי־חֶרֶבְךָ, זוֹ-סָבִי.

אֵל בּוֹרֵא עוֹלָמוֹת מִפְתַּנִּי בְּאוֹר שְׁמֶשׁ,
 וּמְתִירָא אֲנֹכִי לְהַבִּישׁ לְאַחֹרַי,
 לְבַל יִשׁוּפְנִי הָאֱמֶשׁ.

לְבַנְיָן מְגִדְלוֹת-פְּלֵא שְׁתֵּי רַגְלֵי מוֹעָדוֹת
 לְקוֹמָם מְעוֹז־שִׁשׁוֹן וְהִיבֵל בְּדַחְדָּשׁ :
 וּבְעַקְבוֹתַי זֹו עָרִים נִכְחָדוֹת.

כִּי לִי אַתֶּם.

וְעִינְכֶם הִרְטוּבָה שְׁלֹנְכָרִים מְזַהֲרֵת :
 בְּחִלּוֹמֵי-אֲנָכִי אָלִיטָה.
 וּבְעִמְקֵי תְהוֹמָה לְבִדִּי. לְבִדִּי
 אֲבִיטָה.

וּלְבַבְכֶם הַגִּשְׁגֹּב בְּזֶעֶר-אֲלֵפִים :
 בְּדָמֵי הַחַמִּים אֶקְדֵּשׁ :
 וְהִהָן כֹּל יִהְיֶה כֹּל זֶר, תְּפַלְתְּכֶם
 לְחֵדֶשׁ.

וְסוּדְכֶם, סוּד־תִּיִּם, סוּד־שִׁפְעֵי וּבְרָכָה :
 אֲנָכִי אֶהְיֶה לּוֹ לְגֹאֲלֵךְ.
 וְסִקּוּל יִסְקַל כֹּל הַדּוֹבֵק שְׁעָרָיו
 וְשׂוֹאֵל.

כִּי לִי אַתֶּם, בְּלִבְכֶם, בְּחַיִּים, בְּמִנּוֹת,
 וְאַתֶּם : אֲנָכִי גִשְׁמָתִי
 וְאוֹי לּוֹ לְכָרְדֵי הַקָּרֵב אֲלֵיכֶם
 זֹלְתִי.

וְעַז הוּא הַצֵּעַר עָלַי הָאֲבָנִים,
 וְקִשָּׁה, וְקִשָּׁה הַדִּיָּה;
 וּמַעַט הוּא הַחֵיל הַמְצַבִּיא קְדִימָה,
 וְקִטְנָה הָעֵדָה.

וַיְגִדוּלָהּ הַנְּהַרְרָה הַבּוֹקֶעַת מִמְּוָרָה,
 וְעֵזָה, וּמִסְמָאָה עֵינַיִם;
 וְאֵת עֵינֶכֶם בְּצַעֲפֵי הַגְּלוּת תְּלִיטוּ,
 מִלְרְאוֹת בְּחַיִּים.

וַיְדַבְּרִי, יְדַעְתִּי, בְּזָרִים לָכֶם יְהִיוּ
 וּמַחְנוֹת צְבָאוֹתַי בְּגָרִים;
 וּנְפָשֵׁי הָעֲתִיקָה: חֲדָשָׁה וְנֶהְשְׁדָה,
 וְשִׁירֵי — אַחֲרֵים.

הַבְּלִי לְדַת־חַיִּים.

מִצְחֶכֶם וְהִכְבִּיר לֹא טַעַם טַעַם נְשִׁיקָה
 וּפִיכֶם בְּמַעַט שְׁנֵתִיבֶשׁ;
 יְדַעְתִּי יְדַעְתִּי כִּי אוֹיְבֵי־רַגְעֵי אַתֶּם
 לְכֹל אוֹהֵב וּמְחַפֵּשׁ.

וּדְבַרִּי יְדַעְתִּי בְּזָרִים לְכֶם יְהִי,
 וּמְחַנּוֹת צְבֹאוֹתֵי בְּגֵרִים;
 וּנְפֹשֵׁי הָעֵתִיקָה: חֲדָשָׁה וְנַחֲשָׁדָה,
 וְשִׁירֵי — אַחֲרֵים.

הֵן אֶהְבֹּת נַעֲתָרוֹת וּנְשִׁיקוֹת שְׁל־רַעַל
 עֵינֵיכֶם הַבְּהִירוֹת עֲנֹרוּ;
 וְאֵל אֲסוֹנְכֶם הָאֶכְזָר לְבָקְרִים תִּתְנַדְעוּ,
 וְאֵלֵי תִתְנַבְרוּ.

וַיְהִי נָא, הַתְּנַבְרוּ, לֹא לְצַחֲוֹק־חֵן בְּאֵתִי,
 בְּאֵתִי לְטַהֵר הַנְּנָעִים:
 לְהַקְלֹל וּלְחַפֵּשׁ הַבְּלִי הַרַת־עֵתִיד —
 הַחַיִּים הַבְּאִים.

לחנם וְיִשְׂאוּ: הָעוֹרֵף שֶׁמִּכְבָּר.
הַצְרוֹת צְרוֹת-קָדָם שֶׁטַעֲמָן עוֹד לֹא סָר:
אֲמָנָם בֵּן: הָעֵתִים זֹו לִזְו דּוֹמוֹת.
וְלִדְבַר לֹא יִשְׁוֶה בְּנֹזֵק הַפְּנוּחָה
וּבְנֹזֵק הַחֲלוּמוֹת.

1906

בְּתַנּוּמָה עַל־צוֹק.

אֲפִרְיוֹן שְׁל־חַיִּימִים וְהַב־ל־אֵלִים.
שֶׁם הוּא שׁוֹכֵבֶת בְּבֵת-עֵנֶק נִרְדָּמָה
וְנִשְׁיָכְתָה הַמְּנַנֶּנֶת שׁוֹפַעַת בְּעֵנִים:
בְּעֵמֶק לִיל-אֱלִילִים חֲבָקָה הָאֲדָמָה.
נִפְשֵׁי בֵת שֶׁם וַיִּפְתָּ.
וּבְעוֹדָה בְּחַתּוּלֵיָהּ בָּאוּ שְׁרֵי-פָנִים
וַיִּשְׁבּוּ אוֹתָהּ שְׁבִי עַל־צוֹק.
צִלְמֵי כַּה בְּמִישׁוֹר הַמַּדְיָאֲרִי.
וְהוּא: בְּשִׁכְנוֹת שְׁדֵי אֶל פ־ל־אֲוֶר־צְמֵאִים.
הַרְחַק אֶלְפֵי דוֹרוֹת וְאֶלְפֵי מִיל־שְׁחָקִים
מִקְרָבוֹת־הֶם נֶאֱשָׂים, מִחֲלוּמוֹת־שְׂאוֹ נִבְאִים.
נִפְשֵׁי בֵת שֶׁם וַיִּפְתָּ.
שֶׁנִּשְׁבָּה בֵּין הַהָרִים מִזְרוּעוֹת הָעֵמֶקִים
לְהַתְיַחַד עִם אֶל שְׁדֵי עַל־צוֹק.

1911

ואומר: יהי גם, ואומר: יהי אור,
 ואומר: יהי חפץ לטפס מן הבור,
 ולעזוב הרחמנות בתצחנת-הלבונה,
 וארורה הנפיש הצריכה לישועה
 שאליהם פונה.

להגם ולשוא: הקערה נהפכה,
 לקבי מאוד רך ואזהב את הפרכה,
 לקבי מאוד טוב הסר-מדגים וחמה,
 ואנכי לא אדע להצית מריבות
 ולהרחר משיטמה.

נשמתי לא תספון, בתהאור הנדה,
 ובקדמות ונזיפות לא תתן עדיה,
 נשמתו נכריה, נשמתו בטלה,
 בינינו לא יספון מאומה למאומה,
 רק דומן ונגבלה.

בינינו לא תספון רק מדת-הקבצנות,
 רק קללות נמרצות ושבעת-נאמנות,
 רק פרוד הלבבות וקטטה ומגפה,
 בינינו לא תספון רק שאלה-ותשובה,
 רק פשר-וטובה.

בואי וצאתי.

(מרגעיוזעמו של הרצל.)

וערפו : שְׁמֵכֶּךָ, וְנוֹשֵׁן הוּא הַגּוֹי.
 הֵן רַבַּת גְּמֻגְמָתַי, אִם אָבֹא וְאִם לֹא.
 אֲמַרְתִּי : הָעֵתִים זֹו לְזֹו דוֹמוֹת.
 אֲמַרְתִּי : לֹא יִשְׁוּהַ בְּנֶזֶק הַמְּנוּחָה
 וּבְנֶזֶק הַחֲלוּמוֹת.

וְאִסִּיר תִּקְנֹת־עוֹז בְּאֵתִי בְּכָל זֹאת.
 אֵיזָה מִכְּאוֹב נֹרָא נָתַן לִי הָאוֹת,
 אֵיזָה אִי־מְנוּחָה צֹו לִי נָתַנָּה
 לְהֵצִית בְּלִבְכֶּם הַיְשִׁירָה הַקְּדוּשָׁה.
 הַיְשִׁירָה הַנוֹשָׁנָה.

וְאוֹמֵר : הֵן כֹּה אֲנוֹשׁ וְעֵצוּם הוּא הַכְּאֹב,
 וְאוֹמֵר : הֵן הַדְּמָעָה הַמְּסָה אֶת הַלֵּב,
 הַמְּסָה אֶת הַצִּיּוֹחַ לְאֲדָמַת תְּנוּבָה,
 אוֹלֵי זֶה רַחֵם תְּרַחֲמוּ נַפְשְׁכֶם.
 הַנְּפֹשׁ הַמְּשׁוּבָה.

וְכִזְאוֹת עוֹד לֹא הָיְתָה מִקֶּדְמֵי-דוֹר־דוֹרוֹת.
 וְכִזְאוֹת עוֹד לֹא הָיְתָה בְּעוֹלָמֵנוּ הַמְּזֶרֶר.
 אֲהַבְתֵּנוּ גְלוּיָהּ זֶה שְׁנַיִם אֲלֵפִים,
 וְעוֹד לֹא הִתְנַשְּׁקָה נְשִׁיקַת-הָאוֹת,
 נְשִׁיקָה שְׂתַחֲלֵשׁ כָּל שְׂבוּר וּמְפֹזָר,
 נְשִׁיקַת הָרִבְבוֹת : נְשִׁיקָה כִּזְאוֹת :
 וְכִזְאוֹת עוֹד לֹא הָיְתָה,
 כִּזְאוֹת עוֹד לֹא הָיְתָה מֵעוֹלָם.

וְחֶפְזָן וְתַסִּיסָהּ. וְאַנְחֵנוּ לֹא גִדַּע
 נִכְשֵׁנוּ שְׂמֵתָנוּ, לֹא גִדַּע מָה הָיָה.
 רַק מְלִים וְחִדּוֹה, הִדְרִיחִים וְתִקְוָה,
 וְאַהֲבָה גְלוּיָהּ עַל פִּינוּ הַלֵּחַ,
 וְשִׁכְרוֹן-הַמַּחַ וְשִׁיר וְהִזְוָה,
 וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְרִצּוּיָהּ כָּל-כַּף —
 הַהֲרִגְשׁ תְּרַגִּישׁוּ,
 הַתְּרַגִּישׁוּ שְׂכִזְאוֹת עוֹד לֹא הָיְתָה?

וְתַחַת לְקָרוֹעַ לְאַלְפֵי קָרְעִים
 כָּל אֶסוּר, כָּל כְּבֹל, כָּל זִיק וְכֹל צָבֹת:
 אֶת הַכֹּל קִדְּשָׁנוּ,
 אֶת הַכֹּל קִדְּשָׁנוּ לְבִרְכָה.

עֲזוּז־אִיזֶה־רַעַשׁ מְפַעֲפֵעַ בְּתוֹכֵנוּ,
 וְעֲזוּז־אִיזֶה־שְׁלוֹם, בְּמִשְׁתַּפֵּךְ בְּטָלְלִים.
 עֲזוּז־שְׁלוֹם־הַכֹּל, הַשׁוֹטֵף עֵינֵינוּ
 וְגִילָה גְדוּלָה הַמְּסַמָּאָה אֶת כֹּל.
 אֶעֱגוּעִים גְּדוּלִים וְצִירִים וְחֻבְלִים,
 וְחַגִּים חֲדָשִׁים וְשִׁבְתוֹת שֶׁל־הוֹל,
 וְאַלְפֵי מִינֵי חַיִּים,
 וְאַלְפֵי מִינֵי חַיִּים מְסַתְּעָרִים.

בְּכֹלֶל: עוֹד לֹא גָדַע, מִה־טֵיב אֵל הַחֲלוּמוֹת,
 בְּכֹלֶל: גַּם לֹא גָטְאֵל, מִה־טֵיבוֹ שֶׁל הָרַעַשׁ?
 אֶךְ אַחַת מְרַגְּשִׁים אֲנֵהְנוּ מְאוֹד הַיֵּטִב:
 מְרַגְּשִׁים אֲנֵהְנוּ, כִּי כָּאֵה הָעֵת,
 וּמַעֲשִׂים יַעֲשׂוּ פֹה בְּהַסְתֵּח־הַדַּעַת,
 מַעֲשִׂי־מִטְרָה, מַעֲשִׂים־שֶׁל־קִין.
 וְחֲדָשׁוֹת עוֹד בְּאוֹת,
 וְחֲדָשׁוֹת עוֹד בְּאוֹת וְזָרְמִים.

וְכֹזֵאת עוֹד לֹא הִיָּתָה.

מִקְדָּמֵי דוֹר־דוֹרוֹת הַשְּׁמוֹטְמָה עֵינֵינוּ

וְהַחֲזָה הַבְּרוּךְ מֵעַמִּידֵנוּ לְרַגַע.

לִשְׂוֹא זֶה הַקְּשָׁהֵנוּ לְבִנּוּ כְּפִלְעִי.

לִשְׂוֹא לֹא הִבְטָנוּ בְּעֵינֵי הָעַתָּה.

לִשְׂוֹא לָנוּ אֶחָת אִם טוֹב וְאִם נָגַע :

גְּדוֹל הוּא הַפְּלֵא וְקְדוֹשׁ הַנֶּסֶם —

וְכֹזֵאת עוֹד לֹא הִיָּתָה.

כֹּזֵאת עוֹד לֹא הִיָּתָה מֵעוֹלָם.

אֵינְנֵי יוֹדְעִי מַה זֹאת אֲרַגִּישָׁה.

וְאֵינְרְאִישׁ יוֹדְעִי מַה הִיָּתָה בֵּינֵינוּ.

בְּלָנוּ מִפִּיטִיב אִישׁ בְּרַעְהוּ.

בְּלָנוּ מִרְגִּישִׁים בְּפִלְא הַלֵּז.

וְאֵינָה סוֹד גְּלוּי מְשׁוֹטְט בְּתוֹכֵנוּ.

סוֹד תַּיִם, אוֹ אֲרָר, סוֹד שְׁחָר, סוֹד־פֶּה.

וְאֵנְהֵנוּ לֹא נֹדְעִי.

וְאֵנְהֵנוּ לֹא נֹדְעִי מַה נַּעֲשָׂה.

נְפִלְאִים הַפְּעֻשִׁים שֶׁבְּחִיק הָאֵל יוֹלְדוּ.

וּמַעֲשֵׂי־יְהוּדִים שֶׁבְּעֵתִים נְפִלְאִים.

הַצְּרוֹת הַמִּיתוּ כָּל מַה שֶׁחֲפָצְנוּ.

כָּל מַה שֶׁחֲפָצְנוּ בְּחִפְזֵי אִשְׁרָדָת —

שיר עליזים, בו צרי-תקוה, שירת תפלה-שנמלאה,
 לה בחלומי אט תעריפו כגשם-נדבה:
 הרהקרים יודעו וימרהק נפש באה:
 נפש ישראל-הסבא.

1907

מקור-תנוכתנו הנרדם.

גלי דמי יודון, יודון, יודון,
 ומשק מעין נסתר מושבני הלאה-הלאה:
 הרי לשד-סיני יפיצו ריח עגבים
 ושירות דורה-מדבר, בני מרון-יעקב
 גולשות מלבבי באדי נוף-אדובים,
 ודרך פסוי-דשא מתפלם מעלה-מעלה,
 ואנכי אט אערוג והולך.

מחזיק-לומי: שם הרחק, באם-נפשכם הסבוכה,
 שם בתולת ישראל הומיה בבתוליה,
 אפשוט את פל-הולי ואגשם את-גשקתי
 לאהבה יוצרת לגשיקת ערפוביה:
 מסיני נעתקתי ולהפרות-פל פאתי,
 פתחו נא נשמתכם ואבא עליה:
 מקור תנוכתנו שם נרדם.

1910

הוי התרדים לאור שמש, הנחשלים לדראון.
 לנציב-מלח כל מוג-לבב — ואנהנו ההרה:
 ויהי חזיון הלום-חיים ויהי עדן-של-שגעון:
 באלהינו נשתגע, באלהיהסערה.

תשואות-הן לדור הרנה שבאור שמשי המזוהרה!
 כבת-עיניו התחפקו ארץ ושמים.

אחזו בלכם בקוצותי ועל שגעוני שאו שירה.
 קרעו לפי ושחו דמי לברכה לחיים.

ברבת-דשן בכל טפה ובכל משוה חני-אלה.
 חיי דורות הובקידוהר ואדמה פוריה.

לבן-נוגה יהיה עתה גם השבלול והפלב.
 עושו הנה והביטו בפלאות התהיה.

עושו הנה אל נפשנו, אלפי מעינות בזה נפתחו
 וברגמה עסים תבכה ויינות הלולים.

שירת קוצרים בזה הומיה, שיר הפלג ודאחו —
 משק יער ארזי עולם, ארזי-יה שתולים.

פלאי שחק ושתכבון, ענפי-פריית אט-נרעדות
 הר הפרמל יחלוץ שדיו שדי-תנוכה רעננה.

הוד שמים חן-יצטחק, טבו בצלם צל-אגדות
 ושפתותיכם המתנשקות שירה תבענה.

הינדד-עולם אל-הפּעֶרָה! אלי אַתָּה וְאוֹדְךָ.
 סוד יפּעֶתָה אָנִי אַנְקָה לְעֵתִיד, לְדוֹרוֹת.
 סמפונותי לָהּ הִרְחַבְתִּי וּבְכָל עֶזְךָ אֲנִמְאֵד.
 כָּל עֲצָמוֹתַי בִּי נִרְעָשׂוֹת וְעֵינַי שְׁבֵרוֹת.

נָהָר יִשׁוּטֵף מִזֶּגֶדְדָּמִי וְעָלִי גָלוּי אֲנִימַת תְּרוּעָה.
 שִׁפְתַּי כָּל-שָׁשׁוֹן לָהּ נִשְׁקָפָה וְשִׁירָה רוֹתַחַת:
 באו עָדִי בְּעָלִי לִבְבִּי עַל הַפְּשׁוּרָה, עַל הַשְּׁמוּעָה.
 כָּל נִשְׁמָה בִּי דְבָקָה: שׁוֹשְׁנָה פוֹרַחַת.

באו עָדִי הָעֲלִיזִים, עוֹרְגֵי זוֹהַר וְכָל-יִזְפֵּי.
 נְשִׁיקוֹת-חַיִּים אֶלְמֻדְכֶם וְאַהֲבַת נִשְׁגָּבוֹת.
 נְחָלֵי-טָלְלִים בִּי יִדְוֹדוּן מֵרֵאשִׁיתִי וְעַד סוּפֵי.
 עֲלָמוֹת צוּחַקוֹת לִי תִכְתְּרֶנָּה וּנְפִשׁוֹת נְאֻחָבוֹת.

באו עָדִי כָּל בְּנֵי-מְשׁוֹשׁ וְהַשְׁתַּפְּכוּ אֵלַי נִפְשֵׁי.
 עֵינַי נִשְׁכַּתִּי הַשׁוֹבְבָה כְּשִׁחְקִים פְּתוּחָה:
 תְּשׁוּקוֹת-כָּלָא תִתְּפַתְּחֶנָּה וְכָל חֶשֶׁק יֵצֵא חֶפְשֵׁי
 הַגַּעֲי-עוֹלָם נִחְיָה יַחַד וְנִשְׁתַּקָּה אֲרוּכָה.

מַה לִּי עֵבֶר, מַה לִּי עֵתִיד, מַה לִּי הַעִיּוֹן וּמַה־שָׁבָה.
 רֵיח־חֶרְמוֹן מִשְׁפָּרְנִי וְהֵר-כָּל-הַהָרִים:
 אֹרֶךְ הַפּוֹקֵר הוֹלִידְנִי וְהוֹרְתִי: עַת נִשְׁגָּבָה.
 עַת הַמָּלֵא תִקְוֹתֵיכֶם וַיִּפְתְּחוּ הַקְּבָרִים.

בְּנֵי־שִׁיקָתְהֶשְׁחַר.

אורות רגה תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה, זיו בְּקָרִים מִכָּל עֵבֶר
וְנִשְׁמָתִי מִתְרַחֶצֶת בְּנִהְרָה נְעִימָה.

אַל־הִשְׁחַר עָלַי רֵאשִׁי וּבְאֲזְנֵי קוֹל הַגָּבֵר,
וְאֲזַכִּי חֲלוּץ־הַחַיִּים: קְדִימָה, קְדִימָה.

אָנָּה נִטְשׂוּ שְׁלִיחוֹת דְּרָבִי, אֵי גְבוּל לְאֹזֶר זְרוּעַ?
אָנָּה אֲצַעֶה? לֹא יָדַעְתִּי, הָרוּחַ נוֹשָׂאֲנִי.

שִׁירֵי־הַיָּדָד בְּעֲצָמוֹתַי, כָּל הַתְּבַל לִי תָנוּעַ
וּלְאֹזֶר בּוֹקֵר יָדֵי אֲרִים: הַגְּנִי, הַגְּנִי.

הַגְּנִי בְּגָד אֶל־הַחַיִּים, הַגְּנִי בְּגָד הַבּוֹשֶׁת,
כָּל מַלְכוּתְךָ לִי גִתּוּנָה: הִיְהוּדֵי אֲזַכִּי,
לִי מִמְּרָחֵק שָׁלוֹם יִקְרָא לִי הַהָרִים וְתָנוּ רִיחַ,
כָּל הָעוֹלָם בִּי מִסְּפָעַר בְּדָמַי, בְּמוֹחֵי.

הַגְּנִי בְּגָד, בְּזֶה־הַלַּחֵב, הַמִּשְׁתוֹכֵב בֵּין פְּרָחִים,
פְּתָחוּ שַׁעְרֵי אוֹר־יְקָרוֹת, מִמְּרָחֵק אֲבָאָה.
צַעֲרֶךָ הַלֵּיל הַזֶּה קָרַעְתִּי וּבְאֹזֶר מְלֶאךְ־כָּל־הַמַּלְאָכִים
רַעֲשֵׁי־בְרָכָה אָנִי אָבִיא בְרוּחַ הַסּוּעָה.

בְּנֵי שִׁקְתָּהּ הַשְּׁחָרָה

מנחת-חיים לישראל-להסבא, המתנה אהבים
עם תנובת אדמתנו במזרח-השמש.

יָשׂאוּ נָא עֵינֵיכֶם : הֲתֵרְאוּ הַפֶּלֶא ?
מִעֲשֵׂה־מִרְכָּבָה פֹה הוֹלֵךְ וְקָרֵב.
נָא הִטּוּ אַזְנוֹתֵיכֶם, הֲתִשְׁמְעוּ הַשִּׁירָה
הַבּוֹקֵעַת וְעוֹלָה בְּעוֹלָמְנוּ הַחֲרֵב ?

קרום-עורון וקנתן של שנים אלפים
אקדע מעיניכם ואשאל בסערה:
שמעו נא רבותי דינים וממחים.
העוד בת לא תתנו לחיים התרה?

הלנצה יאכלנו החרם האור,
בו שממית הגלות אותנו הליטה?
ותכנו של עולם: צל-פשר וטרפה.
ותיי-כל חיים: הם פסול-בשחיטה?

שמצת עולמים ושמום-דראון,
קרננו: תל-חרבות, חיינו: מהומה;
נא אמרו: האפסה כל תקנה לטפם
משבעים ושבעה שערי הטומאה?

דאפס כל חוזן לפקוח עינים
ולחביט לרגע מול זהר השמש?
ועד נמק כל פשר, ועד תום כל נשמה
תהיו יושבים וקופאים על שמרי האמש?

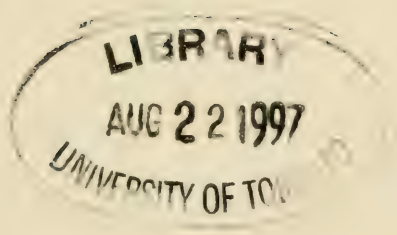
אחי נא זיק אחד מפרץ הריבחותינו,
הבוער באשו מקדם־לנצחים.
אנכי הגבר ראיתי אלהי־חינו במשוכתו
הרעננה והתנוכית ואשפוך את נשמתי
אל תוך עינו: לברכת נשמתנו העתיקה,
הממששת בעיניה לאור צפיריים חדשים.

עמל הוצאת ספר-שירים עברו בארצנו לא נתן לנו לחקן את השבויים כל צרכם. והננו בוטחים בהקורא הנכבד, שלא יושל בהם.

השבויים הנותרים מקום לטעות הם:

דף 4	שורה 4	מלעיל	במקום החרב	ג"ל החרב
9	"	12	" עישו	" עישו
78	"	12	" לְהַמֵּם	" לְהַמֵּם
89	"	12	" הַבָּאָה	" הַבָּאָה
91	"	18	" הַיְקָה	" הַיְקָה
96	"	8	" הַנִּינָה	" הַנִּינָה

המו"ל.

משירי
אביגדור פאירשטיין
קובץ ראשון

בהוצאת הסתדרות
הציונים בהונגאריה

בודאפעשט תרע"ב

המספר הראשי אצל:

Schlesinger Jos., Budapest, VII., Király-uteza 1.

Wien, I., Seitenstettengasse 5.

מקראות

אבן עזרא פירוש

~~Handwritten scribbles and illegible text at the top of the page.~~

